

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

31 października - 6 listopada 2024 r., nr 1332

Wystawa podsumowująca plener malarski ku czci Stanisława Bohusza-Siestrzeńcewicza

Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez sztukę

Dla każdego narodu niezwykle istotne jest poznanie swoich artystów i ich twórczości. Szczególnie małe narody mogą poprzez kulturę i działalność artystyczną zachować swoją tożsamość i wzbogacić światowe dziedzictwo. Twórczość jako wyraz miłości, jednoczy ludzi i przyczynia się do budowania wspólnej pamięci.

FOT. ARCHIWUM

20 października w Centrum Kultury w Niemenczynie odbyła się wystawa, będąca zwieńczeniem pleneru malarskiego, zorganizowanego w hołdzie wybitnemu polsko-litewskiemu malarzowi i przedstawicielowi wileńskiego modernizmu – Stanisławowi Bohuszowi-Siestrzeńcewiczowi. Wydarzenie zgromadziło miłośników sztuki, artystów oraz historyków, zainteresowanych spuścizną tego niezwykłego twórcy.

Plener malarski rozpoczął się od wizyty w Litewskiej Narodowej Galerii Sztuki, gdzie uczestnicy mieli okazję poznać twórczość Bohusza-Siestrzeńcewicza. Kurator galerii przybliżył kluczowe aspekty jego dzieł, szczególnie koncentrując się na obrazie „Głód w Wilnie”, który jest jednym z najbardziej znanych prac artysty. Warsztaty umożliwiły zgłębienie technik malarskich mistrza oraz refleksję nad jego wpływem na rozwój modernizmu w Wilnie. Artyści uczestniczący w plenerze spróbowali na nowo zinterpretować i odtworzyć charakterystyczny styl Bohusza-Siestrzeńcewicza, co stało się inspiracją do ich własnych prac.

Podczas wystawy zaprezentowano dzieła, które powstały w trakcie pleneru, ukazujące różnorodne podejście do twórczości Bohusza-

-Siestrzeńcewicza. Wśród gości specjalnych była Eliza Ptaszyńska, historyk sztuki i kierowniczka Działu Sztuki w Muzeum Okręgowym w Suwałkach, która przedstawiła książkę własnego autorstwa „Stanisław Bohusz-Siestrzeńcewicz. Twórczość, konteksty, małe dzieła”. Książka ta, wydana z okazji 700-lecia Wilna, jest cennym źródłem wiedzy na temat życia artysty i jego związków z monachijskim środowiskiem artystycznym, wzbogacając zasoby Muzeum Okręgowego w Suwałkach.

Wystawa była nie tylko okazją do uczczenia pamięci wybitnego malarza, ale także dała uczestnikom możliwość głębszego zrozumienia fenomenu wileńskiego modernizmu oraz podziwiania owoców współczesnej twórczości inspirowanej jego pracami.

Zapraszamy do obejrzenia wystawy, która będzie dostępna do 15 listopada w Centrum Kultury w Niemenczynie.

Wydarzenie zorganizowano w ramach projektu finansowanego przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, w konkursie „Polonia i Polacy za granicą 2024 – Wydarzenia i inicjatywy polonijne”.

Inf. i foto CKN

Niebowskazy

Z WIZYTĄ

*Umarli w snach jawią się tylko o dwóch porach nocą
- wtedy zawsze się obudzisz
i nad ranem aby świeżo zapamiętać*

zmarli zawsze żywi przychodzą do ludzi

Ks. Jan Twardowski

Na starych wileńskich cmentarzach przeważają polskie epitafia

Okaleczone, ale zachowały autentyczność

FOT. ARCHIWUM

Na starych wileńskich cmentarzach powstałych w XVIII-XIX wieku przeważają polskie epitafia. Najstarsze miejskie nekropolie Rossa, Bernardyński, Piotra i Pawła – okaleczone przez czas, dewastacje, kradzieże – zachowały autentyczność. Położone na wzgórzach, porośnięte drze-

wami, przypominają o historii miasta, Polski, Litwy, Wielkiego Księstwa Wileńskiego.

Na Rossie spoczywa serce marszałka Józefa Piłsudskiego u stóp trumny ze szczątkami jego matki. Dzisiaj to miejsce nazywane jest Mauzoleum Matki i Serca Syna. Po obu stronach Mauzoleum pochowani są żołnierze marszałka polegli

w walkach o Wilno w latach 1918-1919 z bolszewikami oraz mogiły żołnierzy Armii Krajowej poległych w walkach o wyzwolenie Wilna w 1944 roku.

Tu, na obszarze ponad 10 hektarów wśród prawie 30 tys. nagrobków są groby: poety Władysława Syrokomli, architekta Antoniego

Dokończenie na s. 4

„Nastąpił gwałtowny wzrost dyskryminacji...”

Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (APP) bije na alarm. Gra głośnie larum z powodu rzekomej masowej dyskryminacji muzułmanów w Europie. Według statystyk z roku 2016 (przestarzałych, rzecz jasna) mieszka ich tam ponad 26 milionów i są w absolutnej większości dyskryminowani.

Taką wiedzę APP posiadała po przeprowadzeniu sondażu wśród samych zainteresowanych. Dla przykładu w Austrii na dyskryminację użala się aż 71 procent mahometan. W Niemczech nie wiele mniej – bo 68 proc. Obraz tak niezwykle dosadny wyłonił się po przepytaniu 9800 muzułmanów z 13

europjskich krajów w okresie czasowym od października 2021 roku do października 2022 roku. APP opierając się na swych badaniach alarmuje, że w Europie z każdych trzech muzułmanów dwóch czuje się dyskryminowanymi. Przy tym w ostatnim czasie „nastąpił gwałtowny wzrost” praktyk dyskryminacyjnych, co zmusiło niemiecką komisarz ds. zapobiegania dyskryminacji Ferdę

Dokończenie na s. 7

Maksyma tygodnia:

„Jest tylko jedno lekarstwo na duże kłopoty – małe radości”.

Karl Heinrich Waggerl

ZA RODZINĘ I POKÓJ! ZA SPRAWIEDLIWĄ LITWĘ DLA WSZYSTKICH!

Drodzy Rodacy!

Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy głosowali na kandydatów Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin w okręgach jednomandatowych w drugiej turze wyborów 27 października. Czesław Olszewski w okręgu Wilno-Południe zdobył mandat posła zdecydowanie wygrywając z ministrem MSW obecnego litewskiego rządu. Bardzo dobre wyniki po 45 proc. uzyskali Edyta Tamošiūnaitė w okręgu Nowa Wilejka i Waldemar Urban w okręgu Rzesza. Zdobywanie mandatów przez nich uniemożliwiła niezgodna ze standardami europejskimi, dyskryminująca mniejszości narodowe zmiana granic okręgów wyborczych. Do okręgu Nowa Wilejka została sztucznie dorzucona dzielnica Filaretów, z centrum stolicy. Natomiast z okrojonego okręgu Rzesza zabrano aż 9 dzielnic z przewagą ludności polskiej: Sużany, Werusowo, Skirlany, Kabiszki, Krejwołowże, Rudowsie, dwie dzielnice Niemenczyna oraz Bujwidze. Pomimo powyższych manipulacji z granicami, kandydaci AWPL-ZChR uzyskali nawet 10 proc. głosów więcej niż poprzednio co jest niewątpliwym ich i partii sukcesem.

Wybory parlamentarne 13 i 27 października dla AWPL-ZChR okazały się sukcesem. Już w pierwszej turze wyborów dwoje naszych kandydatów Rita Tamašunienė i Jarosław Narkiewicz w okręgach jednomandatowych zdobyło mandaty. Trzeci mandat posła Sejmu wywalczył w drugiej turze Czesław Olszewski. Przed kilkoma miesiącami Wileńszczyzna zdobyła mandat posła do Parlamentu Europejskiego. Dzięki solidnemu wsparciu naszej polskiej społeczności, a w szczególności Związkowi Polaków na Litwie i Macierzy Szkolnej, udało się nam zdobyć cztery mandaty poselskie, które pozwolą nam reprezentować interesy naszych wyborców na najwyższych szczeblach politycznych. Ten sukces otwiera przed nami nowe możliwości i wyzwania, z których zamierzamy skorzystać dla ogólnego dobra.

Pokaźny wynik 4 proc. osiągnięty przez AWPL-ZChR w wyborach w okręgu wielomandatowym nie pozwolił jej na uzyskanie miejsc z listy krajowej. Niestety, na Litwie próg wyborczy wynoszący 5 procent jest zbyt wysoki, by mniejszości narodowe mogły na równi konkurować z większością. W żadnym innym kraju Unii Europejskiej nie ma tak wysokiego progu wyborczego dla partii mniejszości narodowych. Nawet u nas już w niepodległej Litwie do roku 1996 nie obowiązywał dla mniejszości narodowych próg wyborczy. W roku 1992 ówczesna organizacja polityczno-społeczna Związek Polaków na Litwie uzyskała 2,1 proc. głosów, co dało jej 2 mandaty w okręgu wielomandatowym, plus 2 mandaty zdobyła w okręgach jednomandatowych. Gdyby taka europejska ordynacja obowiązywała na Litwie również dzisiaj, polskie ugrupowanie

wprowadziłoby do Sejmu nie 4 posłów, jak wtedy, a 7 – trzech w okręgach, co właśnie osiągnęliśmy, plus czterech z listy ogólnokrajowej.

Jednak pomimo dyskryminującego prawa wyborczego na Litwie, obecne wybory pokazały, że AWPL-ZChR otrzymała wysokie poparcie 48 288 wyborców. Partia odniosła zdecydowane zwycięstwo w ponad stu dzielnicach wyborczych, w tym w absolutnej większości dzielnic wyborczych w okręgach rejonów wileńskiego i solecznickiego, a także w kilkunastu dzielnicach wyborczych miasta Wilna i rejonów trockiego, szyrwinckiego, święciańskiego i jezioroskiego.

Zwracam się do wszystkich wyborców, którzy głosowali na AWPL-ZChR, z wyrazami ogromnej wdzięczności za ich zaufanie. Zapewniam, że nasi kandydaci pracują oraz będą pracować uczciwie i sumiennie dla dobra tych, którzy obdarzyli ich mandatem zaufania. Zapewniam Szanownych Wyborców, że AWPL-ZChR tak jak zawsze będzie bronić praw polskiej i innych mniejszości narodowych oraz praw zwykłych ludzi do godnego życia. Również nadal będziemy pielęgnować i bronić wartości chrześcijańskich i wartości tradycyjnej rodziny.

Chciałbym wyrazić szczególną wdzięczność wszystkim, którzy pracowali na nasze wspólne zwycięstwo – naszym niestrudzonym agitatorom w terenie, członkom sztabów wyborczych wszystkich szczebli, polskim organizacjom społecznym, przedstawicielom mniejszości narodowych, członkom komisji wyborczych, obserwatorom, wszystkim osobom znanym i nieznanym, którzy wierzyli i pracowali na nasz sukces.

Zawdzięczając SWEJ JEDNOŚCI STANOWIMY SIŁĘ DZISIAJ. Pamiętajmy, że TYLKO W JEDNOŚCI BĘDIEMY SIŁNI RÓWNIEMŻ W PRZYSZŁOŚCI.

Z wyrazami wielkiego uznania i głębokiego szacunku

Waldemar Tomaszewski,

przewodniczący Akcji Wyborczej Polaków na Litwie - Związku Chrześcijańskich Rodzin, poseł do Parlamentu Europejskiego

Z całego serca dziękuję wszystkim, którzy obdarzyli mnie swoim zaufaniem i wsparciem!

Każdy gest, każda rozmowa i każde spotkanie były dla mnie darem i przypomnieniem, jak wielka moc płynie ze wspólnoty i jedności – pod opieką i wolą Bożą.

Dziękuję całej ekipie wspaniałych agitatorów, wielkich patriotów naszej Wileńskiej Ziemi, którzy z zaangażowaniem pracowali na ten wynik. Ich oddanie i praca miały nieoceniony wpływ na nasze zwycięstwo.

Pragnę szczególnie podziękować naszemu liderowi, Panu Waldemarowi Tomaszewskiemu, za wyjątkową organizację całej kampanii wyborczej. Jego wizja i przywództwo były kluczowe dla naszego sukcesu.

Wasze 55 proc. głosów to zaszczyt, za który jestem głęboko wdzięczny. Z pokorą i wiarą, z Bożą pomocą, będę służyć Wam i naszej wspólnej przyszłości. Dziękuję, że jesteście!

Czesław Olszewski, poseł na Sejm RL

WIEŚCI z Wileńszczyzny

15-lecie kapeli w Mostach

19 października we wsi Mosty (lit. Tiltai) odbył się uroczysty koncert z okazji 15-lecia działalności lokalnej kapeli pod kierownictwem Vaivy Neteckienė. Gościem imprezy byli mer rejonu trockiego Andrius Šatevičius i kierowniczka wydziału kultury i turystyki Samorządu Rejonu Trockiego Asta Lipkevičienė. Kapela niejednokrotnie uczestniczyła w różnych imprezach rejonu trockiego, jak też i wielu miejscowościach w kraju. Występowała także i zagranicą: w Słowacji, dwukrotnie w 2013 r. i 2016 r. w Polsce – na festiwalu wiejskim „Lato na ludowo” w Żelaźnie, na Ukrainie w Iwano-Frankiwsku.

Wystawa fotograficzna w Grendawie

21 października w Grendawie odbyło się uroczyste otwarcie wystawy fotograficznej „Echa święta pieśni” autorstwa Zenonasa Vibrantasa. Muzyczną atmosferę stworzył duet w osobach harmonisty Daumantasa Čepulisa i skrzypaczki Kotryny Jonušaitė. Wykonywane przez nich piosenki były echem święta pieśni. W uroczystości wzięli udział: proboszcz parafii w Wysokim Dworze ks. Juozas Bakšys, starosta gminy Saulius Janulevičius, dyrektorka Centrum Kultury i Sztuki w Trokach Joana Giedraitytė, członkinie lokalnej wspólnoty Vida Matulevičienė i Rima Karčiauskienė.

Święto folkloru dzieci i młodzieży w Rudziszkach

16 listopada w Centrum Kultury w Rudziszkach o godz. 15.00 odbędzie się święto folkloru

dzieci i młodzieży pt. „Sprasza wróbelki wszystkie ptaszki”. Jednocześnie będzie to 5 lecie dziecięco-młodzieżowego zespołu folklorystycznego „Griciukai”. Z koncertem wystąpią zespoły folklorystyczne: „Avilyš” z Oran, „Žilvita” z Koszedar, „Čiūta” z Jezioros, „Ratainyčia” z Żyżmar, „Pamedėlis” z wileńskiego progimnazjum im księcia Giedymina, „Ratilio” z Uniwersytetu Wileńskiego.

Koncerty, wystawy, spektakle w Szyrwintach

5 listopada w Centrum kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się koncert Igora Jarmolenki. Cena biletu 7 euro. Igor Jarmolenka występuje na scenie ponad 20 lat. W 2010 r. wydał debiutancki album „Skrėt” („Posūkis”). Zapisał ponad 50 różnych piosenek.

8 listopada w Centrum kultury w Szyrwintach o godz. 16.00 odbędzie się uroczyste otwarcie autorskiej wystawy twórcy ludowego Povilasa Malinauskasa pt. „Ścieżki i dróżki wiodą do drogi”. Uroczystość uświetnią popisy artystyczne grupy muzycznej z Bagastawiszek, śpiewających Vidy Dambrauskienė i Ingi Strakauskienė oraz Kapeli Dworskiej z Mejszagoły.

Litewska komedia „Sąsiedzi” w Święcianach

7 listopada w Centrum Kultury w Święcianach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz litewskiego filmu „Sąsiedzi” w reżyserii Robertasa Kuliūnasa. Jest to komedia romantyczna opowiadająca o pewnej parze małżeńskiej, która dowiaduje się, że w sąsiednim mieszkaniu zamieszkali nowi lokatorzy – pewne małżeństwo. Historia zaczyna się od miłej kolacji a kończy się prawie rozwodem...

Jan Lewicki

AWPL-ZChR przypieczętowała swoje zwycięstwo na Wileńszczyźnie

Minęła druga tura wyborów parlamentarnych na Litwie w okręgach jednomandatowych. Wyniki wyborcze jak puzzle ułożone zostały na powyborczym stole, a mandaty poselskie przydzielone we wszystkich okręgach. W drugiej turze Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin zdobyła trzeci mandat poselski i tym samym przypieczętowała swoje zwycięstwo na Wileńszczyźnie, gdzie polska partia prowadzona przez Waldemara Tomaszewskiego była bezkonkurencyjna.

W ten oto sposób drugi raz w tym roku Polacy pokazali jednoznacznie, że są prawdziwymi gospodarzami Ziemi Wileńskiej, a ich politycznym reprezentantem jest AWPL – ZChR, której postowie będą reprezentować Polaków w Seimasie i Europarlamencie.

Polacy na Litwie budują swoją tożsamość na prawdziwych wartościach

To była trudna kampania wyborcza, pełna agresywnych ataków medialnych na polską partię. Tym bardziej przykre, że prowadzona najczęściej w języku polskim przez polskojęzyczne media, bo trudno nazwać je polskimi, skoro atakowały Polaków. Prym w tych atakach wiodło Radio ZW, którego właściciel, Czesław Okińczyc, przez litewskie media ujawniony został jako agent sowieckiego KGB. Ale jak mawiał Wołodyjowski „Nic to!”, pomimo przeciwności AWPL – ZChR odniosła sukces i będzie mieć trzy mandaty poselskie, to o jeden więcej niż w mijającej kadencji Seimasu. Już w pierwszej turze mandat zdobył Jarosław Narkiewicz w okręgu sołecznickim i Rita Tamašunienė w okręgu niemceńskim, a po zwycięskiej drugiej turze w okręgu Wilno Południe dołączył do nich Czesław Olszewski. I tak oto powiększając swój stan posiadania w parlamencie, AWPL – ZChR będzie mieć mocną reprezentację w tej ważnej dla walki o prawa polskiej mniejszości narodowej instytucji. Wielokrotnie już o tym pisałem, ale warto powtórzyć to raz jeszcze, sukcesy polskiej społeczności na Litwie i jej politycznej reprezentacji w postaci AWPL – ZChR to swoisty fenomen samorganizacji i jedności polskiego ducha, niespotykany nigdzie na świecie. Bo przecież takich sukcesów nie ma ani dziesięciomilionowa Polonia w USA, ani dwumilionowa w Niemczech, ani liczna polska wspólnota w Irlandii, czy też w Kanadzie. Tylko Polacy na Wileńszczyźnie pozytywnie wyłamują się z tej dziwnej niemocy polskich środowisk rozsiadanych po całym świecie i to Polacy na Litwie są dobrym dla nich przykładem do naśladowania. Jak to jest możliwe? Otóż Polacy na Litwie budują swoją tożsamość na prawdziwych wartościach, tych które kształtowały nasz Naród przez stulecia, to patriotyzm i wierność wartościom chrześci-

jańskim. To jest właśnie to spoiwo, które przekazywane przez pokolenia daje siłę do walki o polskie sprawy. Tyle, że każda wspólnota, aby mogła osiągać swe cele, a najpierw je zdefiniować, musi mieć lidera, który z charyzmą tę wspólnotę poprowadzi. Można rzec, że w tej mierze Wilniuchy mają szczęście, bo prowadzi ich lider, który wie jak w trudnych czasach i na krętych drogach litewskiej polityki prowadzić swoich Rodaków, aby odnosili sukcesy, to Waldemar Tomaszewski. Tak oto Polacy na Litwie żyjąc w przystawionej obłężonej twierdzy osiągnęli rzeczy wręcz niewyobrażalne dla Rodaków w innych częściach świata, mają swoich przedstawicieli w Parlamencie Europejskim, litewskim Seimasie i są wiodącą siłą w samorządach na Wileńszczyźnie. Zakończony wybory są tego kolejnym potwierdzeniem.

Na Polakach z AWPL można polegać jak na Zawiszy

Jak wyglądać będzie powyborcza mapa Litwy? Niebawem się o tym przekonamy. Rozpoczęły się przymiarki do tworzenia koalicji rządowej. W skali całego kraju wybory wygrały partie opozycyjne. Jest wśród nich polska partia. Najwięcej mandatów poselskich zdobyli socjaldemokraci. Społeczeństwo litewskie miało już dość rządów konserwatystów i ich tęczącej koalicji. Wygląda na to, że ludzie zatęsknili za normalnością i przewidywalnością w litewskiej polityce. Chcą by rząd zajmował się prawdziwymi problemami zwykłych ludzi, a nie wcielaniem w życie antyspołecznych i antyrodzinych pomysłów podszytych ociekającą seksualnością szkodliwą ideologią gender. A to właśnie serwował ludziom „kolorowy rząd” konserwatystów. Nadchodzi oczekiwana zmiana. Być może stanie się tak jak niegdyś, że do utwo-

żenia nowego rządu potrzebne będą głosy AWPL – ZChR, która słynie z uczciwości, dotrzymywania słowa, a przede wszystkim jest zdeklarowanym zwolennikiem polityki prospołecznej i prorodzinnej, czyli takiej, jakiej chcą dzisiaj mieszkańcy Litwy. Media donoszą, że w opinii wielu polityków z partii, które mogą utworzyć rząd, polska partia ma dobrą renomę i wyrażającą chęć ewentualnej współpracy. Czy tak będzie? Za wcześniej jeszcze o tym mówić. Jedno natomiast jest pewne. Tak jak mówi lider polskiej partii, udział we władzy nie jest dla ugrupowania celem samym w sobie, a jedynie środkiem do realizacji programu wyborczego. Jeśli więc postulaty polskiej partii zostałyby zaakceptowane, to wszystkie scenariusze są możliwe. Partie, które są w opozycji do odchodzącego rządu wiedzą przecież dobrze, że na Polakach z AWPL można polegać jak na Zawiszy, pod warunkiem, że pryncypialne dla nich sprawy będą realizowane. A Polacy na Litwie mogą być pewni, że AWPL – ZChR w litewskim parlamencie, tak jak zawsze, będzie bronić praw polskiej mniejszości narodowej oraz praw zwykłych ludzi do godnego życia.

Dr Bogusław Rogalski,
politológ

CENTRUM ROZRYWKI I BIZNESU W EJSZYSZKACH
GIMNAZJUM W EJSZYSZKACH

zapraszają na
UROCZYSTY KONCERT
Z OKAZJI

ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI
POLSKI

10 - 11 - 2024
15.00

w sali koncertowej
Centrum Rozrywki i Biznesu w Ejszyszkach

W programie:
Widowisko artystyczne pt. „W cieniu Orła Białego”
w wykonaniu uczniów z Gimnazjum w Ejszyszkach.

TYDZIEŃ NA LITWIE

Nowi kierownicy służb mundurowych przystąpili do pracy

W poniedziałek, 28 października 2024 r., trzech nowych szefów litewskich służb mundurowych po uroczystej ceremonii na stołecznym placu Ratuszowym oficjalnie objęło nowe stanowiska. Nowym komendantem głównym policji został Arūnas Paulauskas, na czele Departamentu Straży Pożarnej i Ratownictwa stanął Renatas Požėla, a Służbą Bezpieczeństwa Publicznego od początku tego tygodnia kieruje Viktoras Grabauskas. Wszyscy trzej wyżej wymienieni mają prowadzić podległe im jednostki przez okres dynamicznych zmian związanych z procesem modernizacji, unowocześniania struktur oraz rozwijania współpracy międzynarodowej w obliczu nowych wyzwań geopolitycznych.

Akcja protestacyjna potępiająca działania Izraela

Ponad pół setki osób przeszło ulicami Wilna w proteście przeciwko agresywnej polityce prowadzonej przez Izrael. Nieśli oni plakaty z napisami: „Wolna Palestyna”, „Niech żyje Liban”, „Stop okupacji, stop ludobójstwu”, „Od

kiedy Litwa wspiera okupanta?” Protestujący chcieli w ten sposób wyrazić wsparcie dla Palestyńczyków i mieszkańców Libanu. Organizatorzy marszu podkreślali, że celem marszu jest potępienie działań Izraela w Strefie Gazy oraz zaapelować do litewskich władz i instytucji, by te zwróciły się do władz Izraela z żądaniem zaprzestania ostrzału Palestyńczyków oraz do „zaprzestania wspierania państwa żydowskiego oraz zerwania stosunków dyplomatycznych, gospodarczych, kulturalnych i akademickich z tym krajem”. Co prawda, w trakcie przemarszu pojawili się także zwolennicy Izraela, którzy chcieli przypomnieć, że to właśnie bojownicy Hamasu rozpoczęli krwawą masakrę Izraelczyków.

Kolejny akt wandalizmu skierowany przeciwko Białorusinom

W ubiegłą sobotę, 26 października, czerwoną farbą pomalowano ściany białoruskiego muzeum Iwana Łuckiewicza w Wilnie. Na budynku czerwoną farbą napisano „Wynoś się z Litwy” Funkcjonariusze policji podejrzewają, że próbowano również podpalić drzwi wejściowe placówki muzealnej. W związku z incydentem wszczęto procedury śledcze. Na początku września odnotowano cztery akty wandalizmu skierowane przeciwko Białorusinom mieszkającym w stolicy Litwy. Wówczas ucierpiały m.in. wspomniane muzeum, budynek organizacji „Dapamoga” oraz okno kaplicy Patriarchatu Konstantynopolańskiego, w której zazwyczaj modlą się Białorusini.

Większość mieszkańców Litwy przychylnie traktuje imigrantów

Zgodnie z wynikami badań opinii społecznej, 71 proc. mieszkańców Litwy zgadza się z tym, że imigranci zapętniają lukę w obsadzaniu stanowisk, na które trudno znaleźć na Litwie pracowników. W przeprowadzonym latem tego roku badaniu pytano

o imigrantów, którzy przybyli spoza Unii Europejskiej i obecnie legalnie przebywają na jej terenie. Wielu respondentów jest zdania, że przybyśże z zagranicy pomagają w obsadzaniu stanowisk, na które trudno znaleźć chętnych. Zdaniem połowy ankietowanych imigranci mają też pozytywny wpływ na litewską gospodarkę. Choć wkład migrantów w rynek pracy jest doceniany, to jednocześnie widać również negatywne tendencje. Znaczna część respondentów (44 proc.) uważa, że imigranci odbierają pracę mieszkańcom Litwy i zwiększają liczbę bezrobotnych.

3 lata temu odszedł do Pana ks. Marek Gładki

27 października 2021 roku w wieku 47 lat odszedł do Pana proboszcz parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Podbrzeziu ks. Marek Gładki. Dziś mijają 3 lata od Jego śmierci.

Ks. Marek Gładki urodził się 8 października 1974 roku w Wilnie. Po maturze w 1992 r. podjął się studiów na kierunku zarządzanie w Szkole Gospodarczej, ale studiów nie ukończył, bo odczuwał powołanie do kapłaństwa. Jednak decyzja o wstąpieniu do Wileńskiego Seminarium Duchownego w 1993 r. nie była łatwa, więc Marek Gładki jeszcze przez pół roku pracował jako korespondent oraz studiował dziennikarstwo. Następnie wyjechał do Polski, gdzie rozpoczął studia w kierunku ochrony środowiska w Gdańsku. Jak sam pisał, w 1996 r. ostatecznie postanowił nie sprzeciwiać się Bożemu wezwaniu i wstąpił do Gdańskiego Seminarium Duchownego.

Po ukończeniu Seminarium Duchownego w Gdańsku uzyskał tytuł magistra teologii oraz dyplom na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Święcenia kapłańskie przyjął 15 czerwca w 2002 r. w Archidiecezji Gdańskiej i został mianowany na stanowisko wikariusza w parafii pw.

św. Wawrzyńca w Luzinie (Polska). Jeszcze zanim rozpoczął studia w seminarium duchownym, wyraził chęć pełnienia w przyszłości posługi kapłańskiej w rodzinnej archidiecezji wileńskiej. Pragnienie to z czasem narastało. Następnie w 2004 r. zwrócił się do biskupa wileńskiego z prośbą o inkardynację (tzn. przypisanie duchownego do innej diecezji lub zgromadzenia zakonnego).

W trakcie rozważania o inkardynacji, ks. Marek Gładki został mianowany na stanowisko wikariusza w parafii pw. Wniebowstąpienia Pańskiego w Ejszyskach, a w 2005 r. rozpoczął posługę jako wikariusz w wileńskiej parafii Ducha Świętego.

2 lutego w 2007 r. został inkardynowany w archidiecezji wileńskiej. W 2008 r. jako wikariusz został skierowany do parafii św. Piotra Apostoła w Solecznikach. Od 2012 r. został skierowany na stanowisko proboszcza w kościele pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Podbrzeziu i w kościele św. Antoniego Padewskiego w Jęczmieniskach.

Wierni wspominają księdza Marka Gładkiego jako osobę, która posiadała wiele pomysłów duszpasterskich i pomysłów twórczych. Wygłaszał kazania poruszające ludzkie serca, nie szczędził czasu dla bycia z ludźmi i umacniał parafię poprzez różnorodną działalność.

Okaleczone, ale zachowały autentyczność

Dokończenie ze s. 1 Wiwulskiego, historyka i działacza politycznego Joachima Lelewela – nauczyciela Adama Mickiewicza, malarzy Franciszka Gucewicza i Franciszka Smuglewicza, ojca Juliusza Słowackiego, dzieci Stanisława Moniuszki, profesorów Uniwersytetu Stefana Batorego, powstańców styczniowych.

Przeważają jednak groby zwykłych mieszczan. Nad niektórymi wznoszą się prawdziwe dzieła sztuki. 263 z nich znajdują się na liście zabytków. Najstojniejszy to Czarny Anioł na Rossie wznoszący się ku niebu, zrywający ziemskie łańcuchy. Pomnik z brązu i labiryntu dłuta słynnego warszawskiego rzeźbiarza Leopolda Wasikowskiego jest wizytówką nekropolii.

Cmentarz Bernardyński, pięknie położony w starej części miasta na

Zarzeczcu, na skarpie w zakolu rzeki Wilenki, jest rzadziej odwiedzany, ale nie mniej cenny. Spoczywają tu m. in. malarze z rodzin Rusieckich i Śleńdzińskich oraz przodkowie Ferdynanda Ruszczyca i profesorowie Uniwersytetu Wileńskiego, nauczyciele, działacze społeczni i kulturalni, politycy, powstańcy 1863 roku, wojskowi, członkowie znanych wileńskich rodzin.

Ta nekropolia miała dużo szczęścia. Przed kilkudziesięciu laty na mocy polsko-litewskiego porozumienia między Radą Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz Fundacją Wspierania Współpracy Polsko-Litewskiej im. Adama Mickiewicza odrestaurowano tu około 150 nagrobków, odbudowano bramę cmentarną, część ogrodzenia, wzmocniono skarpy nad rzeką.

Sytuacja cmentarza Piotra i Pawła na Antokolu, założonego w

1830 r., znajdującego się w odległości kilkuset metrów od znanego kościoła świętych Piotra i Pawła zwanego perłą wileńskiego baroku, jest dramatyczna. „Serce się kraje, gdy patrzę, jak niszczą przepiękne kaplice grobowe Zawiszów, Sidorowiczów i Meysztońców” – pisała przed laty wileńska dziennikarka Halina Jotkiała. Na tym cmentarzu została pochowana.

Cmentarz ten nie jest objęty ochroną i nadal jest intensywnie użytkowany ze szkodą dla zabytkowej substancji. Jedyne kilka grobów, w tym Józefa Zawadzkiego, założyciela wileńskiej dynastii wydawców, podlega ochronie. Szacuje się, że w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat z cmentarza Piotra i Pawła zniknęła ponad połowa polskich nagrobków, a na ich miejscu zjawily się litewskie.

Aleksandra Akińczo (PAP)

Dzień Zaduszny 2024

Światełko pamięci

Nadszedł kolejny listopad. Te dni, kiedy cisza na cmentarzach mówi więcej niż tysiące słów, są dla wielu z nas chwilą powrotu do wspomnień, które ożywają w blasku migoczących zniczy. Pochylamy się nad grobami naszych bliskich, znajomych, przypominamy sobie ich uśmiechy, gesty, słowa. To właśnie ten moment, w którym przeszłość styka się z teraźniejszością, stanowi dla nas wymowną wartość. Tak inną od krzykliwych barw przebierańców... Bo każda historia, każde wspomnienie, to dla nas skarb, który zachowujemy, by nadal móc dzielić się nim z innymi. W tej ciszy i refleksji zawiera się nie tylko tęsknota, ale też wdzięczność – za to, że byli częścią naszego życia, że zostawili po sobie ślady, które nigdy nie znikną.

- śp. Irena Bejnar, wieloletnia prezeska Święciańskiego Oddziału Rejonowego ZPL, krzewicielka oświaty i kultury polskiej na Ziemi Święciańskiej;
- śp. Czesława Błazewicz, polonistka gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalcukach, aktywna członkini koła ZPL i AWPL-ZChR;
- śp. Dariusz Borusewicz, pracownik Muzeum Etnograficznego Wileńszczyzny w Niemenczynie;
- śp. Irena Brasel, członkini kół ZPL, AWPL-ZChR w Czarnym Borze;
- śp. Helena Dąbrowska, wieloletnia aktywna członkini koła ZPL i AWPL-ZChR w Suderwie, patriotka lokalnej społeczności;
- śp. Weronika Duchniewicz, wieloletnia chórzystka zespołu „Wilia”, członkini Klubu Weteranów „Wili”;
- śp. ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski, zaangażowany w sprawy Kresów, w tym Wileńszczyzny. W 2018 r. na zaproszenie europośła Waldemara Tomaszewskiego gościł w Wilnie;
- śp. Alfreda Jankowska, wieloletnia dyrektorka Gimnazjum im. księdza Józefa Obremskiego w Mejszagole, aktywna działaczka ZPL, niestrudzona działaczka na rzecz szkolnictwa polskiego na Litwie, członkini Zarządu Polskiej Macierzy Szkolnej na Litwie;
- śp. Alina Kamilewicz, wieloletnia polonistka szkoły w Połukniu, zasłużona prezeska koła ZPL w Połukniu, patriotka Wileńszczyzny;
- śp. Zygmunt Marcinkiewicz, wieloletni radny samorządu rejonu wileńskiego, aktywny działacz ZPL, wielki patriota Wileńszczyzny;
- śp. Aleksander Melech, wieloletni kierownik zespołu „Grzegorzanie”;
- śp. Andrzej Niemiec, wieloletni członek koła AWPL-ZChR w Nowej Wilejce;
- śp. Irena Nikończyk, wieloletnia bibliotekarka biblioteki wiejskiej w Orzełowce;
- śp. Stanisław Pieszko, aktywny działacz społeczności polskiej na Litwie, polityk, przedsiębiorca, założyciel Fundacji „Samostanowienie”, wspierającej oświatę polską na Litwie;
- śp. Monika Sawicka, wieloletnia członkini kółka Żywego Różańca w Bujwidzach;
- śp. Michał Sienkiewicz, aktywny działacz sportowy, wkszciciel Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, patriota Ziemi Solecznickiej;
- śp. Małgorzata Stankiewicz, pracowniczka starostwa zujuńskiego, osoba o wielkim sercu, życzliwa ludziom społeczniczka;
- śp. Hanna Strużanowska-Balsienė, lekarka, działaczka społeczna, współzałożycielka i członkini Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Medycznego na Litwie;
- śp. Melania Tomaszun, wieloletnia członkini AWPL-ZChR, ZPL w rejonie szyrwinckim;
- śp. Tadeusz Wincel, wieloletni nauczyciel Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu;
- śp. Tadeusz Wołodkiewicz, założyciel i długoletni prezes koła AWPL-ZChR im. J. Czerskiego.

Zapalmy Im wszystkim światełka pamięci...

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Pamięć o Ponarach w twórczości młodzieży Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie

Uczennice Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie – Joanna Konstancja Mazur (II kl.), Izabelė Suščenkovaitė (III kl.) oraz Emilia Koroliowa (III kl.) – wzięły udział w III edycji Konkursu Ponarskiego dla młodzieży pt. „Kazimierz

Sakowicz – kronikarz zbrodni”. Opiekunem była nauczycielka plastyki Regina Baniukiewicz. Przygotowując prace do konkursu, uczennice miały okazję poznać postać Kazimierza Sakowicza, który od lipca 1941 r. do listopada 1943 r. pisał tajny dziennik. Zapiski te stanowią ważne źródło wiedzy na temat Holokaustu i innych przestępstw nazistów w Ponarach. Zadaniem nastolatka, udział w konkursie był bardzo cennym i emocjonującym doświadczeniem.

Darek

Ważna jest pamięć o zbrodni ponarskiej i jej przekazywanie młodym pokoleniom.

Jan

Brawo młodzi! Ale też wielka praca Rodziny Ponarskiej i Związku Polaków na Litwie dla zachowania pamięci historycznej.

jan71

Prawda o Ponarach to również wyraźne wskazanie na sprawców tej zbrodni. Niestety dzisiaj w przestrzeni publicznej często pomijany jest fakt, że masowych mordów w Ponarach, oprócz oddziałów SS i policji niemieckiej, dokonywała też kolaboracyjna policja litewska. O tym nie mówi się też w podręcznikach szkolnych.

obserwator

Pamięć o tragicznych wydarzeniach ponarskich i o naszych polskich męczennikach i bohaterach powinniśmy zachować i na pewno to zrobimy. Bo jak mówił nasz wieszcz w „Dziadach”, jeśli zapomnę o nich – Ty, Boże na niebie, zapomnij o mnie! To jedno z głównych mott działalności Związku Polaków na Litwie, który przy współpracy ze Stowarzyszeniem „Rodzina Ponarska”, na czele z Marią Wieloch, co roku te uroczystości organizuje.

z Wilna

W Ponarach została wymordowana wileńska elita, profesorowie, kapłani, młodzież patriotyczna. Cześć ich pamięci!

Ryszard

Ponary – to nóż pchnięty w serca polskich bohaterów i patriotów przez okupanta niemieckiego i lituwskich szaulisów.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Gimnazjum i Progimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie świętowały swoje 30-lecie

W tym roku Gimnazjum i Progimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie obchodzi okrągłą rocznicę - 30-lecie istnienia oraz 10-lecie poświęcenia pomnika patrona obu szkół. Z tej okazji przez cały rok odbywał się cykl imprez, które obejmowały m.in. koncerty i wystawy. Kulminacją obchodów przypadła na piątek 18 października.

Anna

Niech ten radosny jubileusz wnosi w życie społeczności szkolnej świeży zapał i nową mądrość na kolejne dziesiątki lat.

Jerzy

To co się zaczęło przed 30 laty to

była wspaniała sprawa i ogromny sukces całej polskiej społeczności. Niech wielki patron św. Jan Paweł II prowadzi szkołę swojego imienia do nowych sukcesów, do wzmacniania polskości w Wilnie, do kształtowania nowych pokoleń.

Teresa

Wielki szacunek i uznanie dla wszystkich, którzy przez te wszystkie lata tworzyli i nadal tworzą historię i tradycję szkoły, jej pozytywny wizerunek i znaczenie dla polskiej wspólnoty na Litwie.

Ryszard

Wspólnym zadaniem jest podziękowanie wszystkim znanym i nieznanym, którzy nam polskość

przekazali. A także tym, którzy dzisiaj ją pielęgnują. Wszystko to dla wzrastania w polskości i dla przyszłych pokoleń, które mają wzorce do czerpania we własnym życiu.

Grażyna

Obchody jubileuszu były doskonałą okazją do uhonorowania zasłużonych w krzewieniu polskości na Litwie. Podczas tej uroczystej chwili wszyscy powstał z miejsc, a prezes Związku Polaków na Litwie Waldemar Tomaszewski wręczył Złote Odznaki ZPL Janinie Wysockiej, dyrektorke progimnazjum i Adamowi Błaszkiewiczowi, dyrektorowi gimnazjum.

Ameryka na rozdrożu – świat na rozdrożu

„(...) Zwycięstwo Trumpa może mieć takie skutki, jak dojście Hitlera do władzy”, obwieścił swój wywód na temat amerykańskich wyborów autorytet dziennikarski nad Wisłą, redaktor naczelny „Gazety Wyborczej” Adam Michnik. Swój szokująco niemądry osąd uzasadnił uniwersalnym stwierdzeniem, stosowanym powszechnie w stosunku do konserwatywnej prawicy, że jej zwycięstwo – „to droga prowadząca do dyktatury, w której nie można już swobodnie wymieniać myśli”.

Janusz

Brednie Michnika na temat prezydenta Trumpa można na „litewskim podwórku” porównać do bredni

Okińczycza na temat polskiej partii. To nie fakty tylko urojenia.

pytanie

Kandydat Donald Trump podczas kampanii doświadczył dwóch zamachów na swoje życie. Czy więc Opatrzność nie myliła się ratując życie swemu wybranemu?..

Krzysztof

Szaleństwo lewicowej propagandy polega na tym, że całkowicie zamienia i odwraca pojęcia oraz fakty. To prowadzi nie tylko do absurdów godnych żalnego ubolewania, ale też, niestety, niebezpiecznie zakłóca normy życia społecznego - uderza w rodzinę, tradycję, wiarę, wartości, czyli wszystko to co tworzyło przez stulecia fundament cywilizacyjny.

Marek M.

Wybitny aktor i reżyser Mel Gibson zadeklarował swoje poparcie w wyborach prezydenckich dla Donalda Trumpa. To kolejna wielka postać obok Elona Muska która otwarcie opowiada się za kandydatem republikanów.

Darek

Skończyły się wybory na Litwie, w skali świata można powiedzieć że to wydarzenie lokalne. Ale już 5 listopada wybory prezydenckie w USA, które będą miały wielki wpływ na sytuację polityczną na naszym całym globie.

cc

lewactwo pojękuje i bredzi coś o „hitlerkach” zawsze gdy czuje zagrożenie swoich pozycji.

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 31 października - 6 listopada 2024 r.

- 31 października 1919 r. w Starych Trokach urodził się Adolf Trusewicz, ksiądz. Pełnił posługę duszpasterską w Turmontach, Olanach, a najdłużej, od 1956 r. do 1995 r. w Suderwie.
- 1 listopada 1888 r. w Juszewszczyźnie w powiecie oszmiańskim urodził się ks. Michał Sopoćko. Ksiądz, kapelan WP, profesor teologii pastoralnej na wydziale teologicznym USB, założyciel Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego.
- 1 listopada 1928 r. urodził się w Santoce na Wileńszczyźnie Henryk Szyłkin, poeta, publicysta, tłumacz, piewca Kresów.
- 2 listopada 1836 r. w Wilnie urodził się Michał Elwiro Andriolli, rysownik, malarz, ilustrator.
- 2 listopada 1866 r. w Zułowie urodził się Bronisław Piłsudski, brat Józefa Piłsudskiego, etnograf, badający ludy i kulturę Ajnów.
- 2 listopada w 1880 r. w Wilnie urodził się Wacław Makowski, minister sprawiedliwości i marszałek Sejmu II Rzeczypospolitej.
- 2 listopada 1988 r. władze Wilna po licznych protestach mieszkańców, interwencji redakcji dziennika „Czerwony Sztandar” odrzuciły projekt magistrali kolejowej zagrażającej cmentarzowi na Rossie.
- 3 listopada 1742 r. urodził się Andrzej Pohl, misjonarz, założyciel przytułka Dzieciątka Jezus dla sierot i podrzutków w Wilnie, zarządca kościoła św. Kazimierza.
- 4 listopada 1878 r. urodził się Stanisław Karol Władyczko, wybitny lekarz wileński, psychiatra, profesor USB.
- 4 listopada 1925 r. w Wilnie urodził się Ryszard Kiersnowski, historyk, numizmatyk, profesor Polskiej Akademii Naukowej.
- 4 listopada 2007 r. w Podbrodziu odbyła się uroczysta konsekracja nowego kościoła pw. NMP Królowej Pokoju.
- 5 listopada 2014 r. powstał Wileński Klub Rekonstrukcji Historycznej Garnizon Nowa Wilejka, a jego założycielem był Waldemar Szełkowski, nauczyciel historii Gimnazjum im. J. I. Kraszewskiego.

Bł. ks. Michał Sopoćko –
Apostoł Miłosierdzia Bożego

Ksiądz Michał Sopoćko urodził się 1 listopada 1888 roku w Juszewszczyźnie, w powiecie oszmiańskim. W 1910 roku wstąpił do Seminarium Duchownego w Wilnie. W 1914 roku otrzymał święcenia kapłańskie i przez cztery lata pracował jako wikariusz w Taboryszkach. W latach 1919-1924 był kapelanem wojskowym w Warszawie i jednocześnie odbył studia specjalistyczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Instytucie Pedagogicznym. W 1924 roku przeniesiony został do Wilna, gdzie nadal pełnił funkcję kapelana wojskowego, aż do roku 1932. Od 1928 roku zatrudniony został jako zastępca profesora teologii pastoralnej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Stefana Batorego. W latach 1927-1932 pełnił funkcję ojca duchownego w Seminarium Wileńskim. Był też spowiednikiem Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, także spowiednikiem i kierownikiem duchowym s. Faustyny Kowalskiej. Po jej wyjeździe z Wilna utrzymywał z nią kontakt korespondencyjny, udzielając rad i wskazówek dotyczących życia duchowego. To z jego

polecenia s. Faustyna rozpoczęła pisanie „Dzienniczka”. Ks. Sopoćko zatroszczył się o namalowanie obrazu Jezusa Miłosiernego i publiczne jego uczczenie, co miało miejsce w czasie obchodów Jubileuszu

chownym, które prowadził do roku 1962. Zdziwiała różnorodność jego posługi kapłańskiej: był duszpasterzem parafialnym, katechetą, organizatorem szkolnictwa, pedagogiem, wykładowcą na Uniwersytecie i w Seminarium, ojcem duchownym, spowiednikiem alumnów, księży i sióstr zakonnych, kapelanem wojskowym, działaczem trzeźwościowym, a także budowniczym kościołów. Do końca życia zabiegał o ustanowienie święta i aprobatę kultu Miłosierdzia Bożego.

Zmarł w Białymstoku 15 lutego 1975 roku. W 1987 roku na szczeblu diecezjalnym rozpoczęto jego proces zmierzający do wyniesienia ks. Sopoćki na ołtarze. W 1993 roku akta procesowe przekazane zostały do Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie. W 2004 roku Ojciec Święty Jan Paweł II promulgował dekret o heroicności cnót Sługi Bożego, a następnie dekret o cudzie przypisywanym jego wstawiennictwu. Beatyfikacja odbyła się w Białymstoku 28 września 2008 roku. Jego relikwie spoczywają w kościele pw. Miłosierdzia Bożego w Białymstoku, które zostało podniesione do rangi diecezjalnego sanktuarium.

Odkupienia 26-28 kwietnia 1935 r. Napisał szereg prac poświęconych Miłosierdziu Bożemu. W czasie wojny pomagał Żydom, czym naraził się Niemcom. Od 1942 r. do 1944 r. ukrywał się w Czarnym Borze. W 1947 roku przybył do Białegostoku i podjął wykłady w Seminarium Du-

„Nastąpił gwałtowny wzrost dyskryminacji...”

Dokończenie ze s. 1
Ataman do gwałtownych działań zgodnych z przeznaczeniem jej urzędu, bo „problemu już dalej przemilczeć się nie da”.

Warto w tym wszystkim zauważyć, że sami urzędnicy APP dostrzegają pewną prawidłowość, jeżeli chodzi o nasilenie dyskryminacji. Nasila się ona w czasie, gdy w krajach pochodzenia muzułmańskich uchodźców dochodzi do napięć, konfliktów czy wojen. Wówczas problem z krajów macierzyńskich muzułmanie przenoszą do krajów swego szczęśliwego pobytu, czyli do Europy. Przenoszą – nie muszą tłumaczyć – też w sposób gwałtowny. Robią manifestacje, zadymy, akcje protestu, a w sytuacjach skrajnych dokonują też aktów terroru. By pomóc swych rodaków z ojczyzny, których nieszczęścia winni są biali, mordują niewinnych Europejczyków – swych dobrodziejów. Europa więc na własnej skórze – można by rzec – zaczyna odczuwać skutki wojen i niepokoїв gdzieś daleko na Bliskim Wschodzie. „Obecnie doświadczamy niepokojącego wzrostu rasizmu i dyskryminacji wobec muzułmanów w Europie”, ubolewa dyrektor APP Sirpa Rautio i pojasnia, że „rekordowy poziom nienawiści” dał się zaobserwować po 7 października 2023 roku, czyli po ataku Hamasu na Izrael. Oczywiście „rekordowa nienawiść” rozwinęła się nie tylko

w stosunku do muzułmanów, ale też i vice versa. Żydzi mogliby to potwierdzić. Skutki konfliktu na Bliskim Wschodzie „podważają ciężko wywalczone postępy w walce z nienawiścią wobec Żydów”, bije w dzwony trwogi z kolei niemiecka prasa.

Innymi słowy możemy powiedzieć, że Europa „ubogacając” się milionami uchodźców z innych kontynentów ściągnęła sobie na głowę nieszczęścia w postaci ataków terrorystycznych i ogólnie drastycznego pogorszenia stanu bezpieczeństwa, ale też przysporzyła sobie problemów w postaci wojen plemiennych zaadaptowanych z krajów pochodzenia uchodźców. Dla przykładu po wybuchu wojny domowej w Izraelu, który w odwecie za atak terrorystyczny Hamasu urządził masakrę ludności cywilnej w Palestynie (zginęło już ponad 42 tysiące cywilów), na wielu europejskich uniwersytetach wybuchły strajki studentów. Często przybierały one charakter zamieszek, bowiem protestujący próbowali blokować wejście na uniwersytety studentom narodowości żydowskiej. Bogu ducha winni Izraelici z Europy musieli więc ponieść konsekwencje przestępstw wojennych popełnianych przez izraelskie wojsko w Strefie Gazy. I to jest tylko jeden z wielu przykładów, których jest tak dużo, jak konfliktów zbrojnych na

Bliskim Wschodzie. Wspomniana już komisarz Ferda Ataman twierdzi, że wrogość wobec muzułmanów w Niemczech przybrała tak na sile, że jej urząd musi pilnie zareagować.

Jakie będą to reakcje? Ano z pewnością standardowe, jakich nie raz i nie dwa podejmowały się różne kraje europejskie z dużymi diasporami muzułmańskimi. Aby udobruchać mahometan państwo przeznaczy więcej pieniędzy na tzw. integrację, na potrzeby socjalne, na rozwój kultury i pielęgnację praktyk religijnych. Byle na czas jakiś zalać płomień niezadowolonych strumieniem euro. Aha, oczywiście wzmożona jeszcze zostanie cenzura. Wszelkie przestępstwa, akty terroru, których dopuściłby się muzułmański uchodźca, do mediów będzie podawane w sposób anonimowy. Policja będzie ścigać sprawcę, o którym nic konkretnego nie będzie mogła powiedzieć dla dobra tubylców, rzecz jasna. No bo, po co bez potrzeby denerwować Francuzów, Niemców czy Anglików, jeszcze jakie zamieszki wznieć, jak to było zupełnie niedawno w Anglii po zaszytletowaniu tam przez uchodźcę małych dziewczynek.

Muzułmanie ten respekt ze strony miejscowych wobec nich czują doskonale i dlatego są coraz bardziej buńczuczni i asertywni w domaganiu się coraz to nowych praw i przywilejów w swej przybranej oj-

czyźnie. Żądają nie tylko większego socjalu, lepszych mieszkań, czasami też klęknięcia przed nimi na jedno kolano, jak to wymuszali na białych członkowie ruchu BLM (po uduszeniu przez amerykańskiego policjanta czarnoskórego mężczyzny z długą kartoteką przestępczą), ale też praw specjalnych dla własnej wspólnoty. Dla przykładu, wprowadzenia prawa szariatu w ich nowych ojczyznach. Szariat jest prawem muzułmańskim, które nie rozróżnia życia świeckiego i religijnego. Sprawy są rozstrzygane przez sądy religijne. Kary też za przewinienia i przestępstwa są jak z czasów sprzed naszej ery. Może to być biczenie za złeższe przewinienie, za kradzież – ucięcie ręki, za cudzołóstwo – ukamienowanie (dotyczy tylko kobiet). Za bluźnierstwo wobec Allacha grozi zaś powieszenie. Takie kary zresztą już są szafowane przez wyznawców Allacha na niewiernych w Europie. Mord na wyuzdanych dziennikarzach z francuskiego piśmka satyrycznego „Charlie Hebdo” (obrzydliwego skądinąd), to tylko jeden z przykładów. Ostatnio kilka tysięcy muzułmanów urządziło pikietę w Hamburgu, domagając się właśnie wprowadzenia w Niemczech islamskiego prawa szariatu. Na razie bezskutecznie. Ale tylko na razie. Podobne żądania i manifestacje miały niejednokrotnie miejsce też w Anglii, Francji czy Hiszpanii.

Oczywiście, na tysiąc procent zgadzamy się z unijną Agencją Praw Podstawowych, że nie należy nikogo dyskryminować ani ze względu na religię, ani język, ani kolor skóry. To, że dotyczy to stwierdzenie też muzułmanów jest oczywiste. Ale czy takie oczywiste jest to również w przypadku chrześcijan? Otóż wątplię. Niech mi ktoś wymieni jeden

muzułmański kraj na świecie, w którym chrześcijanie mają równe prawa z muzułmanami. Czy jest taki? Pytanie retoryczne. Chrześcijanie w krajach muzułmańskich czują się szczęśliwi, jeżeli nie są przesładowani, napastowani, bici, czy nawet zabijani. O równych prawach nie mogą nawet marzyć. Ale też w Europie, kolebce chrześcijaństwa, wyznawcy Chrystusa też czują się coraz bardziej nieswojo. W wielu krajach Europy Zachodniej coraz natarczywszą odczuwają presję, by nie demonstrować swej wiary publicznie, nie powoływać się na Biblię w sporach ideologicznych, publicznie nie demonstrować krzyży. Czy Agencja Praw Podstawowych z „naszej Unii” tego nie widzi? Czy jest ślepa na jedno oko? Czy nie zna przypadków, gdy za modlitwę w miejscu publicznym w Europie idzie się do więzienia?

Pomogę Agencji więc w jej braku wiedzy o dyskryminacji chrześcijan. Oto najświeższy przykład. W Anglii dosłownie w ostatnich tygodniach zapadł zaiste orwellowski wyrok sądowy. Weteran wojny w Afganistanie Adam Smith-Connor został skazany przez brytyjski sąd na dwa lata więzienia w zawieszaniu oraz grzywnę w wysokości 9 tysięcy funtów za to, że ...w myślach modlił się nieopodal pewnej kliniki abortyjnej. Modlił się za duszę swego synka, którego kiedyś wraz z żoną skazali na śmierć przed urodzeniem. Teraz czynu tego bardzo żałuje. Sąd skazał go za ten czyn, a w rzeczy samej za „myślzbrodnię”, na karę więzienia. Sowieci nawet swego czasu nie byli tak „kreatywni” w tępych zwalczaniu religii, którą uznawali za „opium dla narodu”.

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

Mer rejonu sołecznickiego omówił ze starostami aktualne sprawy

Z myślą o mieszkańcach

Mer rejonu sołecznickiego Zdzisław Palewicz zorganizował spotkanie starostów rejonowych gmin, aby omówić aktualne sprawy.

W spotkaniu uczestniczyli również wicemerowie rejonu sołecznickiego Józef Rybak i Waldemar Słizewski oraz dyrektor administracji samorządowej Grzegorz Jurgo. Głównymi kwestiami, które zostały poruszone na zebraniu starostów, to analiza wykonanych w tym roku robót, omówienie realizowanych projektów, uporządkowanie cmentarzy przed uroczystością Wszystkich Świętych.

„Samorząd realizuje wiele stu-tysięcznych projektów, finansowanych z różnych źródeł. Należy jednak zwrócić uwagę także na te mniejsze, które możemy zrealizować

przy pomocy środków budżetowych. Mieszkańcy dobrze wypowiadają się o boiskach i placówkach zabaw dla dzieci. Może powinno być więcej takich miejsc?” – rozważał mer.

Aktualna sprawa to uporządkowanie cmentarzy i wywóz śmieci. Mer Palewicz podkreślił, że Dzień Zaduszny to ważne święto, dlatego należy się do niego odpowiednio przygotować, zarówno poprzez uporządkowanie terenu, jak i utrzymanie porządku publicznego w te dni oraz organizację ruchu drogowego w pobliżu cmentarzy.

Jak poinformowała Teresa Butrymowicz, dyrektorka Sołecznickiego Parku Autobusowego, 1 listopada br. autobusy będą kursować według niedzielnego rozkładu jazdy. Uwzględniając prośby mieszkańców

o godzinie 12.20. zostanie uruchomiony dodatkowy kurs autobusu do Dziewieniszek.

Omawiając sprawy komunalne, starosta Jaszun Zdzisław Mażejko podkreślił, że z powodu remontu ulic utrudniony jest ruch drogowy w mieście. We współpracy z wykonawcami dąży się do zmniejszenia niedogodności, ale, niestety, pojawiają się problemy. W związku z tym mieszkańcy są proszeni o wyrozumiałość w czasie trwania prac remontowych.

Na zakończenie spotkania mer przypomniał też starostom o przygotowaniach do wydarzeń bożonarodzeniowych i udekorowaniu miejscowości, tworzeniu świątecznej atmosfery. Zdzisław Palewicz akcentował włączenie w ten proces mieszkańców i sponsorów.

POLSKI JAZZ DOBRY JEST

CENTRUM KULTURY W SOŁECZNIKACH

18 LISTOPADA GODZ. 19:00
wstęp wolny
MATEUSZ POSPIESZALSKI QUARTET
Mateusz Pospieszański – saksofony klarnet
Marek Pospieszański – saksofon
Maksymilian Trucha – kontrabas
Michał Bryndal – perkusja

22 LISTOPADA GODZ. 19:00
wstęp wolny
DOROTA MIŚKIEWICZ I MAREK NAPIÓRKOWSKI
Dorota Miśkiewicz – wokół
Marek Napiórkowski – gitara

PALAC BALIŃSKICH W JASZUNACH

19 LISTOPADA GODZ. 19:00
wstęp wolny
JOACHIM MENCEL QUINTET – ARTISENA
Joachim Mancel – tenor saksofon
Krzysztof Ścierański – saksofony klarnet
Weronika Prutka – skrzypce
Szymon Skw – gitara
Paweł Wozniak – kontrabas
Szymon Małaj – perkusja

Kawiarnia IDEA Małe Sołeczniaki

23 LISTOPADA 19:00
wstęp wolny
KRZYSZTOF ŚCIERAŃSKI SOLO GITARA
wstęp wolny

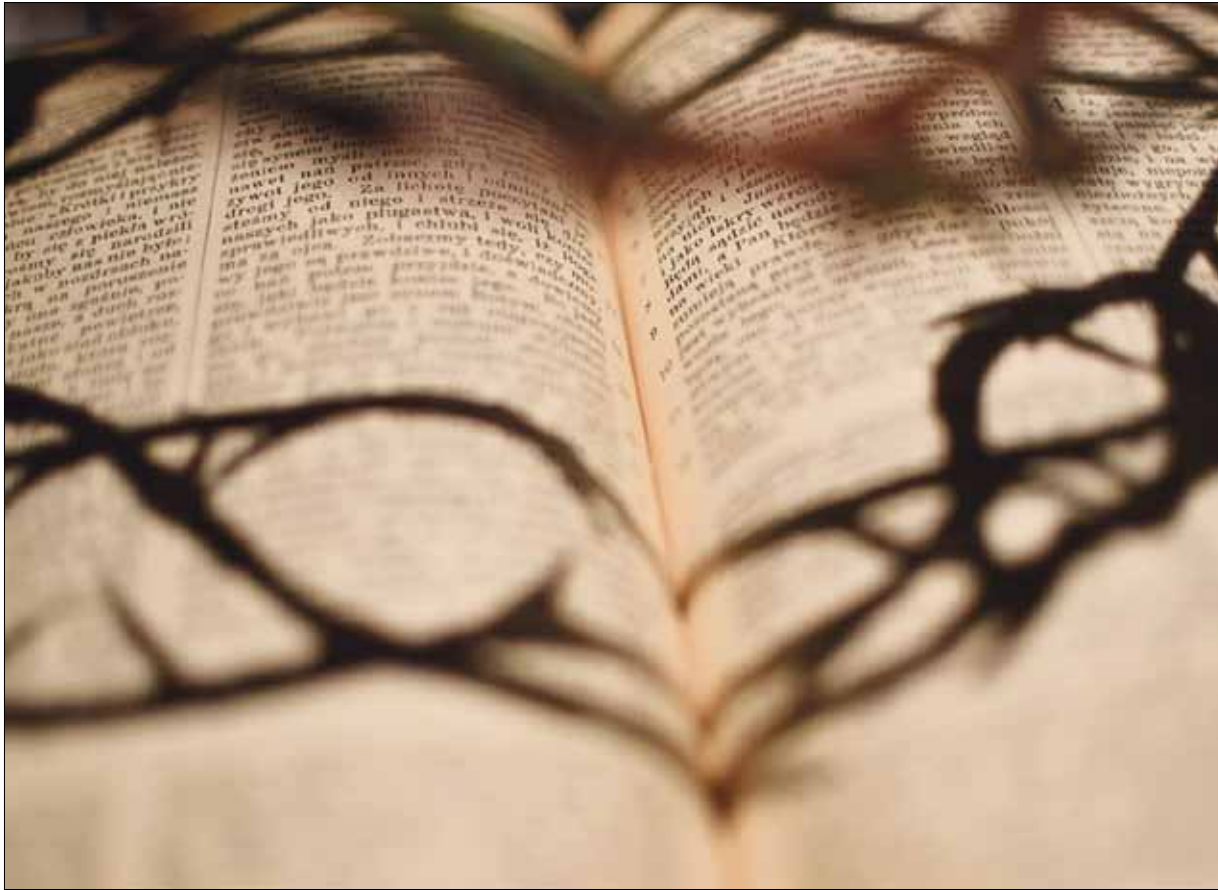
15 GRUDNIA GODZ. 19:00
wstęp wolny | **PLATYNY**
ANNA MARIA JOPEK TRIO
Anna Maria Jopek – wokół
Michał Skw – kontrabas
Adam Kowalczyk – perkusja

OKAZJA BEZPŁATNE WEJŚCIÓWKI

Bilisy w cenie 15 EUR do kasy
w Centrum Kultury w Sołecznikach, w Pałacu Balińskich w Jaszunach oraz na stronie www.bilisy.pl

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym pięćdziesiątym szóstym wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Czwartek, 31 października 2024

Łk 13, 31-35

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Do Jezusa przyszedli jacyś faryzeusze i powiedzieli Mu: „Wyjdź stąd i oddal się, gdyż Herod chce Cię zabić”. Odpowiedział im: „Idźcie i powiedzcie temu lisowi: Oto dziś i jutro wyrzucam demony i uzdrawiam, a trzeciego dnia stanę u celu. Jednak potrzeba, abym dziś, jutro i pojutrze był w drodze, bo prorok nie może zginąć poza Jeruzalem. Jeruzalem, Jeruzalem! Zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie zostali posłani. Ileż razy chciałem zgromadzić twoje dzieci, jak ptak pisklęta pod skrzydłami, ale wy nie chcieliście. Oto wasz dom zostanie opuszczony. Mówię wam: Nie ujrzycie Mnie już, aż nadejdzie czas, że powiecie: «Chwała temu, który przychodzi w imię Pana»”.

MOC I CZUŁOŚĆ

W tym fragmencie Jezus ukazuje nam harmonijne piękno swojego człowieczeństwa. Silny, zdecydowany, odważny wobec propozycji faryzeuszy. Nie daje się zastraszyć. Wie, jaka jest Jego misja, i wie, że bez woli Ojca nic złego nie może Go spotkać, zanim nie dojdzie do Jerozolimy. A jednocześnie ukazuje On nam swoją czułość i wrażliwość wobec grzeszników, porównując swoją troskę do miłości macierzyńskiej i do ptaka, który chroni pod skrzydłami swe pisklęta. Jednak nierozpoznanie nawiedzenia i odrzucenie łaski mają swoje konsekwencje.

Jezu, naucz mnie rozwijać integralnie moje człowieczeństwo, abym jak Ty był silny i czuły, zdecydowany i łagodny, bliski i wolny.

Piątek, 1 listopada 2024 Wszystkich Świętych, uroczystość

Mt 5, 1-12a

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. Gdy usiadł, zbliżyli się do Niego uczniowie. Wtedy odezwał się i zaczął nauczać: „Szczęśliwi ubodzy w duchu, ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. Szczęśliwi, którzy cierpią udrękę, ponieważ będą pocieszeni. Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiadają ziemię. Szczęśliwi, którzy są głodni i spragnieni sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni. Szczęśliwi miłosierni, ponieważ oni dostąpią miłosierdzia. Szczęśliwi, którzy mają czyste serce, ponieważ oni będą oglądać Boga. Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ oni zostaną nazwani synami Bożymi. Szczęśliwi, którzy są prześladowani za sprawiedliwość, ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. Jesteście szczęśliwi, gdy was znieważają, prześladowują i oczerniają z mojego powodu. Ciescie się i radujcie, bo wielka jest wasza zapłata w niebie”.

BYĆ SZCZĘŚLIWYM

Według Jezusa człowiek szczęśliwy nie upatruje poczucia bezpieczeństwa w samym sobie, lecz pozwala, aby Bóg był we wszystkim jego źródłem. To ten, który nie ucieka przed smutkiem, lecz pozwala, aby Bóg go pocieszał. To ten, który nie używa przemocy w relacjach, ale zdobywa szacunek i autorytet siłą swojej łagodności, wzorując się na Bogu. To człowiek, który realizację swoich aspiracji, pragnień i marzeń uzgadnia z Bogiem, szukając we wszystkim Jego woli. Osoba szczęśliwa według Ewangelii nie oskarża, nie osądza, nie ocenia jedynie według własnego punktu

widzenia, lecz czerpie z własnego doświadczenia Bożego miłosierdzia. Dzięki temu, że ma czas dla Boga, widzi Go w drugim człowieku czystym sercem i spojrzeniem. To osoba, która pierwsza wyciąga rękę do zgody i pojednania, ponieważ nosi w sercu Boży pokój.

Jezu, uczyn mnie człowiekiem szczęśliwym, człowiekiem błogosławieństw, człowiekiem świętym.

Sobota, 2 listopada 2024 Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych

Łk 23, 44-46. 50. 52-53; 24, 1-6a

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Była już prawie godzina szósta, a ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Gdy słońce się zaćmiło, zastłona w świątyni rozdarła się przez środek. A Jezus zawołał donośnym głosem: „Ojcze, w Twoje ręce oddaję mego ducha”. Gdy to powiedział, skonał. Był tam człowiek dobry i sprawiedliwy, imieniem Józef, członek Wysokiej Rady. On to udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Gdy je zdjął, owinął je w lniane płótno i złożył w grobie wykutym w skale, w którym nikt jeszcze nie był pochowany. W pierwszym dniu tygodnia, wczesnym rankiem, przyszły do grobu kobiety, niosąc wonności, które przygotowały. I zastały kamień odsunięty od grobu. Gdy tam weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa i poczuły się bezradne. Wtedy obok nich stanęli dwaj mężczyźni w błyszczących szatach. Ogarnął je strach i schyliły głowy ku ziemi, a oni powiedzieli do nich: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tu! Zmartwychwstał!”.

ŁASKA DOBREJ ŚMIERCI

Perspektywa rozstania, odejścia, śmierci, naszej czy bliskich, napełnia nas lękiem i trwogą. Nikt z nas nie wie, kiedy umrze. Nie wiemy też, co to znaczy dobrze umrzeć. Dlatego warto dla siebie i innych modlić się o łaskę dobrej śmierci, abyśmy mogli przejść do wieczności w łasce uświęcającej, pojednani z Bogiem i ludźmi. Jezus przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie otworzył nam niebo i przygotował miejsce w domu Ojca. Jesteśmy tam oczekiwani! Dziś przez naszą modlitwę możemy pomóc tym, którzy jeszcze oczyszczają swoje dusze w czyśccu, aby mogli wejść do upragnionego mieszkania przygotowanego dla nich w niebie.

Jezu, wiem, że moi bliscy zmarli są otoczeni Twoją czułą opieką. Powierzam ich Twemu miłosierdziu.

3 listopada 2024 31 niedziela zwykła

Mk 12, 28b-34

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jeden z nauczycieli Pisma, widząc, że Jezus dobrze odpowiedział saduceuszom, zapytał Go: „Które przykaza-

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

nie jest pierwsze ze wszystkich?”. Jezus rzekł: „Pierwsze jest: «Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg nasz, jest Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą». Drugie jest to: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Nie ma innego przykazania większego od tych”. Powiedział do niego nauczyciel Pisma: „Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedziałeś, bo jeden jest i poza Nim nie ma innego. Miłować Go całym sercem, całym rozumem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego o wiele więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary”. Jezus, widząc, że rozsądnie odpowiedział, rzekł do niego: „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”. I odtąd nikt już nie odważył się Go pytać.

CO TO ZNACZY MIŁOWAĆ

Dziś Jezus mówi o miłości, miłości Boga i bliźniego. Miłość jest jedna. O tym, czy ktoś kocha Boga, świadczy jego postawa wobec bliźniego. A jeśli ktoś kocha bliźniego, to ma to swoje źródło w miłości do Boga. W miłości nie ma miejsca na półśrodki. Trzeba miłować całym sobą. Bóg chce całego serca, umysłu i całej duszy. Kocha się bezwarunkowo, w sposób nieograniczony i ponad wszystko. Miłość polega na oddaniu Bogu całego swojego życia, oddania Mu wszystkiego, co się posiada, tak jak uboga wdowa, która wrzuciła do skarbony wszystko, co miała. Wyrazem miłości jest także okazywanie szacunku, wierność, służba. Kto kocha, ten przestrzega przykazań. Czy jesteśmy gotowi na taką miłość?

Boże, naucz mnie prawdziwej miłości, abym potrafił kochać Ciebie i bliźnich.

Poniedziałek, 4 listopada 2024 Św. Karola Boromeusza, biskupa, wspomnienie

Łk 14, 12-14

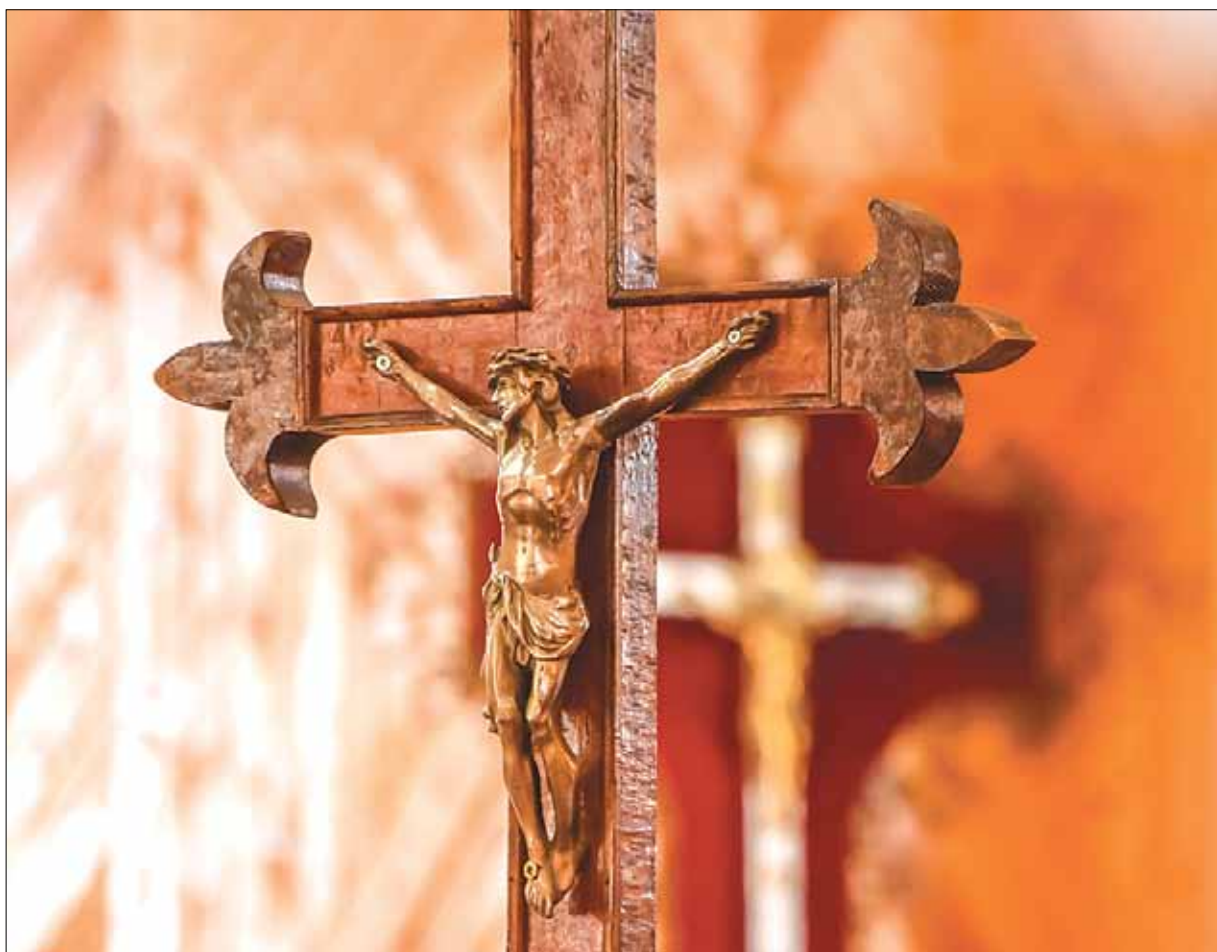
SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus powiedział do przywódcy faryzeuszów, który Go zaprosił: „Gdy urządzasz obiad albo wieczerzę, nie zapraszaj swoich przyjaciół ani braci, ani krewnych, ani zamożnych sąsiadów, aby cię i oni nawzajem nie zaprosili, i miałbyś odpłatę. Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaprosz ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym się tobie odwdzięczyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych”.

GROMADZENIE SKARBÓW W NIEBIE

Wspólny posiłek ma wiele wymiarów: jest wyrazem szacunku, przyjaźni, wdzięczności. Jest czasem radości albo smutku po kimś, kto odszedł z tego świata. W takich momentach chcemy mieć obok siebie życzliwych sobie ludzi. Czymś normalnym wydaje się zapraszanie do stołu bliskich, przyjaciół, sąsiadów. Gdyby nasze życie toczyło się w wymiarze ziemskim, tu i teraz, to byłoby jak najbardziej uzasadnione. Co zmienia perspektywę? Zmartwychwstanie sprawiedliwych. Na ten dzień trzeba zgromadzić skarb w niebie: jest nim dobro, jakie można czynić bezinteresownie wobec tych, którzy nie mają jak się odwdzięczyć.

Panie Jezu, uczyni mnie narzędziem Twojego pokoju i dobra w świecie. Spraw, bym nie szukał dobra dla siebie, ale jeczynił przez miłość i współczucie wobec najbardziej potrzebujących. Amen.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Wtorek, 5 listopada 2024

Łk 14, 15-24

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Gdy Jezus spożywał posiłek, jeden z siedzących z Nim przy stole powiedział do Niego: „Szczęśliwy, kto będzie spożywał chleb w królestwie Bożym”. A On mu odpowiedział: „Pewien człowiek wyprawił wielką ucztę i zaprosił wielu. Gdy nadszedł jej czas, wysłał swojego sługę, aby powiedział zaproszonym: «Przyjdźcie, bo już wszystko jest przygotowane». Wtedy wszyscy, jeden po drugim, zaczęli się wymawiać. Pierwszy powiedział: «Kupiłem pole i muszę je obejrzeć. Proszę cię, uznaj mnie za usprawiedliwionego». Drugi powiedział: «Kupiłem pięć par wołów i idę je wypróbować. Proszę cię, uznaj mnie za usprawiedliwionego». Jeszcze inny powiedział: «Ożeniłem się i dlatego nie mogę przyjść». Sługa powrócił i oznajmił to swemu panu. Wtedy gospodarz rozgniewał się i polecił swemu słudze: «Wyjdź zaraz na place i ulice miasta i sprowadź tutaj ubogich, ułomnych, niewidomych i kulawych». Sługa powiedział: «Panie, stało się, jak rozkazałeś, a jeszcze jest miejsce». Wtedy pan powiedział do sługi: «Idź na drogi i w zaułki. Zmuszaj do wejścia, aby mój dom się zappełnił. Bo mówię wam, że nikt z tych ludzi, którzy zostali zaproszeni, nie skosztuje mojej uczt»”.

NIEUDOLNE WYMÓWKI

Jakże często nie doceniamy Bożych darów i łask. Wymawiamy się i usprawiedliwiamy przed przyjęciem zaproszenia na ucztę, czyli rezygnujemy z czasu spotkania, komunii, radości, nasycenia podczas Eucharystii, adoracji czy osobistej modlitwy. Co staje się przeszkodą? Jezus obrazuje nam to bardzo konkretnie: troska o bogactwa (pole), troska o pracę (oranie wołami), relacje z innymi (żona). Pole, woły, żona to wymówki bohaterów przypowieści Jezusa. A jakie są moje próby usprawiedliwiania się w oczach Boga?

Jezu, przepraszam za te chwile, kiedy gardzę Twoim zaproszeniem, kiedy rzeczy, sprawy, osoby są dla mnie ważniejsze od Ciebie.

Środa, 6 listopada 2024

Łk 14, 25-33

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Wielkie tłumy szły za Jezusem. On zwrócił się do nich i powiedział: „Jeśli ktoś przychodzi do Mnie, lecz bardziej miłuje swego ojca i matkę, żonę i dzieci, braci i siostry, a także swoje życie, nie może być moim uczniem. Kto nie dźwiga swojego krzyża i nie idzie za Mną, nie może być moim uczniem. Któż bowiem z was, chcąc zbudować wieżę, najpierw nie usiądzie, aby obliczyć koszty, czy ma na wykończenie? Bo gdyby położył fundament, a nie zdołał dokończyć budowy, wszyscy, którzy by to widzieli, drwiliby z niego: «Ten człowiek zaczął budować, a nie zdołał dokończyć». Albo który król, gdy wyrusza na wojnę przeciwko innemu królowi, nie siądzie najpierw i nie rozważy, czy może z dziesięcioma tysiącami zmierzyć się z tym, który idzie przeciwko niemu z dwudziestoma tysiącami? Jeśli nie może, to wysła poselstwo, gdy tamten jest jeszcze daleko, i prosi o warunki pokoju. Tak więc żaden z was nie może być moim uczniem, jeśli nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada”.

BILANS ZYSKÓW I STRAT

Nie chodzi o wyrzeczenie się wszystkiego dla samego ograniczenia siebie. Idąc za Jezusem, uczymy się wyrzekać wszystkiego, aby wszystko otrzymać od Niego na nowy sposób, także miłość do najbliższych i swoją codzienność z jej krzyżem. Bez doświadczenia straty, bez podjęcia swego krzyża nie można iść za Jezusem. Budowniczy oblicza wydatki i zastanawia się, jakie może ponieść koszty. Król przed bitwą także kalkuluje, ile może stracić, aby osiągnąć zwycięstwo. My również jesteśmy zaproszeni, aby uczynić bilans strat z naszej strony i zysków pochodzących od Chrystusa.

Jezu, pragnę być Twoim uczniem. Wiem, że wszystko, co oddam ze względu na Ciebie, odnajdę potem w Tobie.

Zambia zmaga się z suszą

Zambia doświadczyła w mijającym roku najgorszej od czterdziestu lat suszy, przez nią w kraju nie ma żywności, wody ani prądu. Szacunki agencji ONZ do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) pokazują, że z powodu suszy cierpi obecnie 9,8 mln ludzi, czyli prawie połowa populacji, a 5,8 mln Zambijczyków (33 proc. populacji) doświadczy głodu w tym chudym okresie, z czego w beznadziejnie ciężkiej sytuacji znajdzie się 236 tys. osób.

Afera korupcyjna wstrząsnęła prokuraturą

Prokurator generalny Ukrainy, Andrij Kostin, podał się do dymisji. Rezygnacja nastąpiła po doniesieniach o bezprawnym uzyskiwaniu przez prokuratorów statusu osoby niepełnosprawnej, aby uniknąć mobilizacji na wojnę z Rosją. Kostin złożył dymisję po posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony.

Ochrona rynku przed chińskim importem

Kanadyjski rząd będzie chronić rynek przed tanim chińskim importem stali i aluminium, a także przed zbyt taną zagraniczną siłą roboczą. Jednocześnie budżet federalny wesprze małe i średnie firmy w wykorzystaniu rozwiązań AI. Zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami Kanada nałożyła dodatkowe 25 proc. cła na chińskie wyroby aluminiowe i stalowe. Od początku października obowiązują już 100-procentowe dodatkowe cła na chińskie samochody elektryczne i hybrydowe.

Liczba bezdomnych wzrosła

Liczba bezdomnych wspieranych przez Caritas na terenie 48-milionowej Hiszpanii przekroczyła w ciągu ostatniego roku grono 42,3 tys. osób. Oznacza to, że w stosunku do wcześniejszego roku ich grono powiększyło się o 7,2 proc. Wśród osób korzystających z pomocy Caritas w Hiszpanii dominują mężczyźni. Stanowią oni 80 proc. beneficjentów pomocy tej instytucji. Co drugi z bezdomnych otrzymujących wsparcie od hiszpańskiej Caritas jest obcokrajowcem. Fenomen ubóstwa coraz bardziej oddziałuje również na najmłodszych mieszkańców tego kraju.

Liban: premier Włoch zaapelowała o wzmocnienie misji pokojowej UNIFIL

Premier Włoch, Giorgia Meloni, podczas wizyty w Bejrucie zaapelowała o wzmocnienie ONZ-owskiej misji pokojowej UNIFIL w Libanie. Powtórzyła swoje słowa o tym, że atak izraelskich wojsk na bazy misji był niedopuszczalny. Dwie z zaatakowanych niedawno baz należą do włoskich żołnierzy.

Giorgia Meloni oświadczyła po rozmowie z szefem libańskiego rządu, Nadżibem Mikatim, że obie strony, czyli Liban i Izrael, „powinny zagwarantować bezpieczeństwo żołnierzom” UNIFIL.

– Uważam, że misja UNIFIL

powinna zostać wzmocniona. Tylko wzmocniając misję można będzie otworzyć nowy rozdział. Musimy powrócić do pierwotnej misji UNIFIL – powiedziała włoska premier, cytowana przez agencję Ansa.

Jak dodała należy ją wzmocnić „zachowując jej bezstronność” i koordynację z libańskim wojskiem.

Giorgia Meloni podziękowała wszystkim żołnierzom pełniącym służbę w tej misji.

– Ci żołnierze przez lata przyczyniali się do stabilizacji granicy między Izraelem i Libanem i będą niezbędni w każdym scenariuszu po konflikcie – podkreśliła.

Wyraziła opinię, że na południe od rzeki Litani powinni przebywać wyłącznie żołnierze misji UNIFIL i libańscy. Zdaniem włoskiej premier niezbędne jest też wzmocnienie zdolności libańskiej armii.

Nadżib Mikati podziękował podczas wspólnej konferencji prasowej z Meloni za włoskie wsparcie dla libańskiego wojska.

Przed wizytą w Bejrucie włoska premier była w Jordanii, gdzie z królem Abdullahem II rozmawiała o wspólnym zaangażowaniu na rzecz zawieszenia broni w Strefie Gazy i uwolnienia izraelskich zakładników, porwanych przez Hamas przed ponad rokiem.

Decydująca faza kampanii prezydenckiej w USA

Kampania prezydencka w USA wkracza w decydującą fazę. Do wyborów prezydenckich w Stanach Zjednoczonych zostało niewiele ponad dwa tygodnie. Przedwyborcze sondaże żadnemu z kandydatów nie dają wyraźnej przewagi. Dlatego główna kampania zarówno Republikanów, jak i Demokratów koncentruje się wokół tzw. stanów wahających się, które – jak wskazał dr Andrzej Skiba z Uniwersytetu Gdańskiego – w drodze do Białego Domu mogą okazać się kluczowe.

– Jest to poprawna strategia, bo nie ma większego znaczenia, czy ten stan zostanie wygrany większością

tysiąca głosów, czy może – czego też nie można wykluczyć – głosami kilkuset. Ważne, żeby został wygrany – podkreślił dr Andrzej Skiba.

Kamala Harris, która znana jest ze skrajnie lewicowych poglądów, w niedzielę w Georgii świętowała swoje 60. urodziny. Zaśpiewał jej Stevie Wonder.

Donald Trump pojawił się natomiast na przedmieściach Filadelfii. Tam w słynnej amerykańskiej sieci fast food wcielił się w rolę pracownika. Najpierw smażył frytki, następnie obsługiwał stanowisko drive.

Wybór miejsca nie był przypadkiem. W tej sieci fast foodów jako studentka miała pracować Kamala Harris. Donald Trump w tę historię jednak nie wierzy i zarzuca jej kłamstwo.

– Teraz pracowałem 15 minut dłużej niż Kamala. Ona nigdy tu nie pracowała – mówił Donald Trump.

Wybory prezydenckie w USA odbędą się 5 listopada.

Fot. <https://www.facebook.com/DonaldTrump>

Izrael: przedsiębiorcy oferują 100 tys. dolarów za każdego uwolnionego zakładnika

Izraelscy przedsiębiorcy oferują nagrody dla Palestyńczyków, którzy uwolnią zakładników, uprowadzonych ponad rok temu przez terrorystów Hamasu. 100 tys. dolarów zapłaci za każdego zwolnionego były dyrektor firmy SodaStream Daniel Birnbaum – powiadomił libański portal L'Orient Le Jour.

Jak poinformowano, inny przedsiębiorca, amerykańsko-izraelski deweloper David Hager, chce zebrać w tym samym celu 10 mln dolarów.

Daniel Birnbaum zaapelował do Palestyńczyków w miniony weekend w komunikacie w mediach społecznościowych. Do poniedziałku skontaktowało się z nim około 100 osób, z czego – jak przekazała agencja AFP – 10 do 20 zgłoszeń „mogło być wiarygodnych”. Kontakty te zostały przekazane władzom izraelskim w celu weryfikacji. W ocenie Birnbauma dzwoniącym zależało jednak bardziej na możliwości opuszczenia Strefy Gazy niż na obiecanej nagrodzie.

– To niemożliwe, by przy tak dużej liczbie zakładników miesz-

kańcy Strefy Gazy zachowali w tajemnicy informacje o miejscu ich przetrzymywania – powiedział agencji Birnbaum, zapewniając, że nie kieruje apelu do Hamasu, ale do „mieszkańców Gazy”.

– Z pewnością są cywile, którzy mówią „dość” i chcą prowadzić normalne życie – podkreślił.

– Nie oczekuję, że odzyskamy wszystkich (zakładników), ale byłbym szczęśliwy, gdybyśmy uwolnili choćby jednego – oznajmił.

Daniel Birnbaum poinformował, że nie prosi izraelskiego rządu o zgodę na swoją akcję.

– Zobaczmy, czy to zadziała. W każdym razie wszystko, czego próbowaliśmy do tej pory, nie zadziało – zauważył.

Ofertę nagrody złożył także David Hager, izraelsko-amerykański deweloper. Biznesmen powiadomił w rozmowie z dziennikarzami izraelskiej stacji Channel 12, że zebrał już 400 tys. dolarów. Mężczyzna, który dorobił się fortuny w Stanach Zjednoczonych, wezwał innych przedsiębiorców związanych z Izraelem, aby wpłacali po 100 tys. dolarów. Hager chce zgromadzić kwotę 10

mln dolarów w nadziei na „sprowadzenie do domu 100 zakładników”, nawet jeżeli – jak podkreślił – wiadomo, że „wielu z nich zginęło”.

W minionym tygodniu izraelski premier, Benjamin Netanjahu, obiecał Palestyńczykom, że ten „kto złoży broń i zwróci zakładników, będzie mógł opuścić (Gazę) i żyć w pokoju”. Ulotki tej treści zostały zrzucone w Strefie Gazy po śmierci przywódcy Hamasu Jahji Sinwara.

Zdaniem Michaela Milshteina, eksperta z Centrum Mosze Dajana na Uniwersytecie w Tel Awiwie, apele te mają niewielkie szanse na powodzenie.

– Może zdarzyć się jeden, dwa lub trzy przypadki, ale nie doczekamy się tłumów, gotowych przyjąć tę ofertę – powiedział w rozmowie z AFP, podkreślając, „że została ona ogłoszona pierwszego dnia wojny”.

Spośród około 251 zakładników, uprowadzonych przed rokiem z Izraela, nadal żyje około 60 – szacują izraelskie władze. Według amerykańskiego dziennika „New York Times” bojownicy Hamasu prawdopodobnie przetrzymują zwłoki około 35 osób.

Okragły Stół Uczniowski w Łodzi

W XXVI Liceum Ogólnokształcącym w Łodzi odbyło się spotkanie uczniów szkół ponadpodstawowych z województwa łódzkiego z Sekretarzem Stanu Katarzyną Lubnauer. To drugi organizowany przez MEN Okragły Stół Uczniowski. Uczniowie przedstawili swoje uwagi i pomysły dotyczące zmian w oświacie. Młodzież pytała między innymi o plany zmiany podstawy programowej. Interesowało ich także wprowadzenie nowych technologii w szkołach.

Jedna ładowarka już od grudnia

15 października 2024 r. Ministerstwo Cyfryzacji wprowadziło nowe przepisy, które zobowiązują producentów do stosowania jednego rodzaju gniazda ładowania – USB typu C. Nowe zasady mają ułatwić życie konsumentom i zmniejszyć ilość odpadów elektronicznych. Nowe przepisy będą obowiązywać od 28 grudnia 2024 r. dla większości urządzeń, a dla laptopów od kwietnia 2026 r. Producenci będą musieli dostosować swoje produkty do nowych wymogów, co z jednej strony może wymagać zmian technologicznych, ale z drugiej pozwoli na uproszczenie produkcji i dystrybucji urządzeń.

Specjalistyczne szkolenia z energetyki jądrowej

Ponad 120 firm uczestniczyło w specjalistycznych, bezpłatnych szkoleniach „Polski przemysł dla energetyki jądrowej 2024” zorganizowanych na zlecenie Ministerstwa Przemysłu. W sumie wzięło w nich udział 166 osób ze 122 polskich firm. Była to już czwarta edycja tych szkoleń, które w tym roku odbyły się w dwóch sesjach tygodniowych i obejmowały trzy równoległe grupy tematyczne: budowlaną, elektryczną i mechaniczno-spawalniczą.

Kongres Astronautyczny ponownie w Polsce

Polska będzie gospodarzem największego wydarzenia kosmicznego na świecie – Międzynarodowego Kongresu Astronautycznego IAC 2027. Taka właśnie decyzja zapadła podczas tegorocznego kongresu IAC w Mediolanie. Po ponad 60 latach, organizacja jednego z najbardziej prestiżowych na świecie wydarzeń astronautycznych, przypadła ponownie Polsce. Projekt będzie realizowany wspólnie przez: Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Polską Agencję Kosmiczną, Europejską Fundację Kosmiczną, Miasto Poznań, Grupę MTP oraz firmę The Way.

100. rocznica urodzin Zbigniewa Herberta, poety, eseisty, dramaturga

Wyjątkowy autorytet artystyczny i moralny

Senat RP podjął we wtorek uchwałę przez aklamację uchwałę w 100 rocznicę urodzin Zbigniewa Herberta. „Mimo upływu lat herbertowskie dzieło pozostaje żywą, aktywnie działającą częścią polskiej kultury, co wyraża się między innymi nie słabnącym zainteresowaniem nim edytorów i literaturoznawców” – głosi uchwała.

Zbigniew Herbert urodził się 29 października 1924 roku we Lwowie. Rok przed wybuchem wojny rozpoczął naukę w Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego. Wiosną 1944 roku, uciekając przed wkraczającymi do Lwowa sowietami, rodzina Herbertów przeniosła się do Krakowa. Zbigniew Herbert uzyskał dyplom tamtejszej Akademii Ekonomicznej, studiował też na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, które kontynuował na Wydziale Prawa i Filozofii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w To-

runiu. Dyplom uzyskał w 1949 roku.

W 1950 roku przeniósł się do Warszawy. Wówczas debiutował na łamach tygodnika „Dziś i jutro”.

Początkujący poeta drukował swoje wiersze pod pseudonimami Patryk oraz Stefan Martha. Współpracował z „Tygodnikiem Powszechnym”, „Słowem Powszechnym”, współre-

dagował miesięcznik „Poezja”. W roku 1956 wydał swój debiutancki zbiór wierszy „Struna światła”.

W latach 60. Herbert, zafascy-

esejów „Barbarzyńca w ogrodzie” i „Martwa natura z wężidłem”. Poeta wydawał też kolejne tomiki: „Hermes, pies i gwiazda”, „Studium przedmiotu „Napis”, „Pan Cogito” które spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem.

Herbert angażował się w działalność opozycyjną. W grudniu 1974 roku podpisał tzw. List 15, żądający udostępnienia Polakom zamieszkałym w ZSRR kontaktu z polską kulturą. W grudniu 1975 roku, wobec projektowanych zmian w konstytucji, a zwłaszcza planowi wpisania do niej kierowniczej roli PZPR i wieczystej przyjaźni z ZSRR, podpisał „Memoriał 59”.

Po roku 1980 wiersz Herberta „Prześlanie Pana Cogito” stał się swoistym hymnem ruchu społecznego, jakim był NSZZ „Solidarność”.

Na początku lat 90. Herbert zarzucił redaktorowi naczelnemu „Gazety Wyborczej” Adamowi Michnikowi torpedowanie działań zmierzających do przeprowadzenia dekomunizacji i lustracji w Polsce

oraz sprzyjanie postkomunistom. W listopadzie 1994 r. Herbert udzielił «Tygodnikowi Solidarność» wywiadu, w którym zastrzył oskarżenia z «Hańby domowej»: «Za to zatarcie różnic (między PRL-em a III RP) odpowiedzialne są nie tylko nowe elity, ale te dawno utworzone. Ich hierarchia utrzymuje się do dziś. Są to elity zawodowe, nawet po śmierci: elity trupów» - mówił poeta. W ostatnich latach życia, bardzo już chory na astmę, Herbert nie rezygnował z uczestniczenia w życiu politycznym. W roku 1994 zainicjował zbiórkę pieniędzy na pomoc dla pogrążonej w wojnie z Rosją Czeczenii, a także napisał list otwarty z poparciem dla nieuznanego przez Moskwę prezydenta Czeczenii Dżochara Dudajewa. W 1995 roku Herbert skierował do ówczesnego prezydenta Lecha Wałęsy list domagający się rehabilitacji płk. Ryszarda Kuklińskiego.

Zbigniew Herbert zmarł 28 lipca 1998 r. w Warszawie w wieku 73 lat. (PAP)

80. rocznica śmierci Zbigniewa Kiedacza, podpułkownika WP

Dowódca elitarnego oddziału

Zbigniew Kiedacz urodził się 11 września 1911 roku w Drohobyczu. Przepiętny wartościami, które wyniósł z domu rodzinnego, służył w Wojsku Polskim. W 1939 roku przeszedł cały szlak bojowy przy sztabie Nowogródzkiej Brygady Kawalerii (później Grupy Operacyjnej Kawalerii generała Andersa) jako oficer informacyjny. Wzięty do niewoli przez Armię Czerwoną, zbiegł z obozu jenieckiego. Przedostał się do Francji. Po jej klęsce udał się do Wielkiej Brytanii. Po napaści Niemiec na ZSRR i zawarciu układu Sikorski-Majski w lipcu 1941 roku na wiadomość o rozpoczęciu tworzenia przez generała Władysława Andersa Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR, zgłosił się na ochotnika do służby przy boku generała.

Formująca się Armia generała Andersa napotykała od samego początku na trudności organizacyjne i bardzo dużą obustronną nieufność. W poczuciu zagrożenia generał Anders postanowił utworzyć całkowicie dyspozycyjny oddział dowódcy armii zdolny do natychmiastowego użycia, w tym i do działania w wypadku zagrożenia ze strony sowieckiej. W zamyśle miał to być oddział piechoty szturmowej, przeszkolony również spadochronowo. W ten sposób rozkazem z dnia 17 kwietnia 1942 roku zarządzone utworzenie Batalionu Specjalnego nazywanego Batalionem „S”. Na stanowisko jego dowódcy wyznaczono, w dniu 24 kwietnia 1942 roku, szefa Wydziału I w Oddziale II (wywiadowczym) Dowództwa Armii Polskiej w ZSRR – rotmistrza Zbigniewa Kiedacza. Pierwotnie był on przeciwny tej decyzji, ale mimo to w bardzo trudnych warunkach zorganizował i wyszkolił 600-osobowy elitarny oddział o doskonałych walorach bojowych. Oddział ten generał Władysław Anders, doceniając znaczenie historii i tradycji jako niezwykle istotnego czynnika w życiu wojska, przeformował 8 października 1942 roku na pułk rozpoznawczy 5 Kresowej Dywizji Piechoty który 9 lipca 1943 roku powrócił do historycznej nazwy – 15 Pułku Ułanów Poznańskich, usankcjonowanej przez generała

broni Kazimierza Sosnkowskiego w dniu 1 grudnia 1943 roku. Zbigniew Kiedacz, 1 marca 1944 roku mianowany na stopień majora, a w uznaniu zasług na polu walki 1 sierpnia 1944 roku na stopień podpułkownika, twardą ręką dowodził zarówno Batalionem „S” jak i następnie, na Bliskim Wschodzie i w kampanii włoskiej, odrodzonym 15 Pułkiem Ułanów Poznańskich w składzie II Korpusu Polskiego. Największą trudność stanowiło głównie to, że większość oficerów i szeregowych wywodziła się z piechoty, a dotychczasowe wykształcenie bojowe było realizowane według jej standardów.

Głównym zadaniem pułku rozpoznawczego było prowadzenie działań rozpoznawczych w celu zdobycia informacji o terenie, warunkach atmosferycznych oraz nieprzyjaciela. Siła pułku umożliwiała zdobywanie tych informacji poprzez walkę. Innym typem zadań mogło być opanowanie punktów mających znaczenie taktyczne dla działań macierzystej dywizji i utrzymanie ich przez określony czas. Ponadto pułk mógł być użyty w ramach pościgu, do utrzymania łączności taktycznej z innymi oddziałami, jako ubezpieczenie boczne kolumny marszowej, do ubezpieczenia skrzydeł, do osłony odwrotu, do zwalczania desantów powietrznych nieprzyjaciela. Na ziemi włoskiej szlak bojowy puł-

ku dowodzonego przez majora, a później podpułkownika Kiedacza prowadził poprzez walki nad rzeką Sangro, bitwę o Monte Cassino, bitwę o Ankonę, walki na Linii Gotów, aż do walk w Apeninach Emilijskich, gdzie 23 października 1944 roku w czasie rozpoznania przeprawy w trakcie działań zaczepnych II Korpusu Polskiego podpułkownik Kiedacz zginął. Śmierć ta przyszła na samym początku tej operacji, kiedy 22 października 1944 roku ułani poznańscy wchodzili do działań bojowych w ramach macierzystej 5 Kresowej Dywizji Piechoty w górach Apeninu Emilijskiego na południowy wschód od Bolonii, prowadząc pościg w trudnych warunkach na Caigolo. Była to pierwsza faza zaplanowanych działań w której jednostki polskie miały osłaniać zachodnie skrzydło 8 Armii, ubezpieczając operacje 5 Korpusu Brytyjskiego, który stanowił jej główną siłę uderzeniową i nacierał wzdłuż drogi nr 9 (Via Emilia) z Ankony w kierunku Bolonii. 5 Kresowa Dywizja Piechoty miała opanować wzgórze Monte Grosso i Monte San Pietro, umożliwiając tym samym rozwinięcie całego polskiego korpusu. 23 października 15 Pułk Ułanów biorący udział w pościgu za wycofującymi się oddziałami niemieckimi napotkał przeszkodę w postaci zerwanego mostu nad wąwozem na drodze po-

między miejscowościami Civitella di Romagna i Nespoli. Podpułkownik Kiedacz przyjechał tam, by obejrzeć prace przy budowie objazdu. Postanowił, że pierwszy przejedzie po nowo budowanej drodze, gdy wyrwa na przygotowywanej drodze została całkowicie zasypana. Sam prowadząc tuzik, wjechał na ukryte przez Niemców dwie miny niespotykanego dotychczas typu, ułożone na drodze, której budowę rozpoczęli

sami Niemcy i do której dochodził świeżo zbudowany objazd. Trzy inne osoby, które były z nim w pojeździe, zostały ranne.

Podpułkownik Zbigniew Kiedacz został pochowany na cmentarzu Santa Sofia, później jego ciało przeniesiono na Polski Cmentarz Wojenny w Bolonii.

Opr. Jan Lewicki
Na podstawie
muzeumbronipancernej.pl

**10-17
listopada
2024 r.**

Maryjo, wstawiaj się za nami

ODPUSTY OPIEKI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, MATKI MIŁOSIĘRDZIA

SOBOTA, 9 LISTOPADA

Inauguracja Odpustu

Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 16.30 – Akatysta ku czci NMP w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 17.00 – Adoracja Najśw. Sakramentu w kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 18.00 – Msza św. w intencji parafii i odwiedzających świątynię w kościele (w jęz. litewskim i polskim)

NIEDZIELA, 10 LISTOPADA

II Dekanat Wilna

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji Archidiecezji Wileńskiej w kaplicy Ostrobramskiej (bp A. Poniškaitis)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji członków kół Żywego Różańca w kościele

PONIEDZIAŁEK, 11 LISTOPADA

Dekanat Orancki

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji seniorów w kościele
Godz. 15.00 – Msza św. w intencji Domowego Kościoła w kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. francuskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji rolników i rzemieślników w kościele

WTOREK, 12 LISTOPADA

Dekanat Święciański i Ignaliński

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji uchodźców i migrantów w kościele
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. włoskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji pracowników mediów w kościele

ŚRODA, 13 LISTOPADA

Dekanat Sołecznicki

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji kapłanów, osób konsekrowanych w kościele
Godz. 15.00 – Msza św. w intencji wspólnoty neokatechumenalnej w kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. angielskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji licznych powołań w kościele

CZWARTEK, 14 LISTOPADA

Dekanat Trocki

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji uczniów i nauczycieli w kościele
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. hiszpańskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji polityków i urzędników państwowych w kościele

PIĄTEK, 15 LISTOPADA

Dekanat Kalwarii Wileńskiej

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji pracowników służby zdrowia w kościele
Godz. 15.00 – Msza św. w intencji chorych w kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. ukraińskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji hospicjum w kościele
Godz. 22.00 – Nocna adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy Ostrobramskiej

SOBOTA, 16 LISTOPADA

Dekanat Nowej Wilejki

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji rodzin w kościele
Godz. 15.00 – Msza św. w kościele (w jęz. białoruskim)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. rosyjskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji młodzieży i harcerzy w kościele
Godz. 22.00 – Nocna adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy Ostrobramskiej

NIEDZIELA, 17 LISTOPADA

I Dekanat Wilna

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele
Godz. 13.00 – Msza św. w intencji Litwy w kaplicy Ostrobramskiej (biskupi Litwy)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – Msza św. w intencji uczestników Odpustu w kościele

UWAGA!

Msze św. w kaplicy Ostrobramskiej w niedzielę o godz. 11.00 i 13.00 będą się odbywały przy otwartym oknie.
Ostrobramskie Centrum Pielgrzymkowe czynne codziennie w godz. od 10.00 do 19.00.
Transmisja Mszy św. o godz. 13.00 na antenie Radia „Znad Wilii” (103.8 FM).
Transmisje wideo oraz więcej informacji – www.ausrosvartai.lt/pl

Nowy tomik poezji Aleksandra Śnieżki z ilustracjami Stanisława Kaplewskiego

Lektura z uśmiechem na twarzy

Ukazał się nowy tomik poezji znanego poety wileńskiego Aleksandra Śnieżki pt. „Różowe kapelusze”. Ilustracje do wierszy wykonał artysta malarz, grafik Stanisław Kaplewski.

Jak napisali w słowie wstępnym autorzy tomiku, jest on przeznaczony dla dzieci i młodzieży. Wiersze powstały jako poetyckie ilustracje do dosyć złożonych obrazów Kaplewskiego, ukazując autorską interpretację i pomagając zrozumieć ich treść. Autorzy starali się w swych miniaturowych utworach zamieścić nieco treści filozoficznej, egzystencjalnej i wychowawczej, aby dorastające dziecko rozwijało w sobie

świadomość, co to jest Dobro, a co Zło. Wszystko to autorzy przekazali

w formie lekkiej farsy i humoreski, mających na celu wywołanie uśmiechu na twarzy młodych czytelników.

Wiersze Aleksandra Śnieżki dobrze są znane na Wileńszczyźnie, jak też w Polsce. Poeta ma w swym dorobku 20 tomików poezji. Do niektórych jego wierszy została skomponowana muzyka i stały się one piosenkami, jak np. „Walc wileński”, który stał się szlagierem na Wileńszczyźnie i nie tylko. Należy wspomnieć o Jarostawie Królikowskim, soliście z parafii rudomińskiej, który opracowuje muzycznie wiersze religijne Aleksandra Śnieżki i wykonuje je, akompaniując sobie na gitarze.

J. L.

Uczniowie „Syrokowlówki” sprzątali Cmentarz Bernardyński

Lekcje historii inaczej

Spółeczność Gimnazjum im. Władysława Syrokomli w Wilnie od kilkudziesięciu lat przed Dniem Wszystkich Świętych sprząta Cmentarz Bernardyński.

Uczniowie 5-12 klas wraz z wychowawcami od prawie dziesięciu lat opiekują się ponad dwudziestoma miejscami pochówku zastużonych osób w jednej z najstarszych

wileńskich nekropoli, które w swoim czasie wniosły swój wkład w rozwój Wilna i Wileńszczyzny, a niektórzy oddali swe życie w obronie ojczyzny. W tym roku w ciągu 3 dni – 21-23 października – uczniowie po lekcjach uczestniczyli w sprzątaniu zabytkowego cmentarza.

Co roku również uczestniczymy w akcji, organizowanej przez Społeczny

Komitet Opieki nad Starą Rossą „Świątelnko dla Rossy i Cmentarza Bernardyńskiego”. W ramach akcji w tym roku zostało zebranych ponad 2 tysiące zniczy, które zostały dostarczone do DKP.

Tegoroczne zaangażowanie uczniów i nauczycieli w akcję utrwaliliśmy na zdjęciach.

Inf. i foto Gimnazjum im. Wł. Syrokomli w Wilnie

Zapraszamy do dzielenia się upieczonymi ciastami, a zebrane środki zostaną przekazane na rzecz asocjacji „Mamy unija”

Podzielimy się kawałeczkami dobrot!

6 listopada 13 – 19 godz.

Centrum Kultury w Rudominie (ul. Wileńska 2, Rudomino)

Edukacja poza szkołą

Przyjemne z pożytecznym

22 października uczniowie klas 1-4 z Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanach odbyli wycieczkę do zoo w Wilnie. Celem wycieczki było zainteresowanie uczestników różnorodnością gatunków świata zwierząt oraz kształtowanie ich świadomości ekologicznej.

Dzieci miały okazję zobaczyć niespotykane na co dzień zwierzęta i ptaki. Przemierzając terytorium ogrodu, oglądały z bliska zwierzęta, poznały ich wygląd i tryb życia. Ogród zoologiczny jest uroczym miejscem do spędzenia wolnego czasu i skarbnicą wiedzy przyrodniczej.

Następnie uczniowie wzięli udział w akcji jesiennego sprzątania najstarszej nekropolii Wilna, cmentarza na Rossie. Z ogromnym zaangażowaniem, w atmosferze ciszy i spokoju oczyścili groby i alejki z jesiennych liści, usunęli wypalone znicze.

Akcja sprzątania grobów jest okazją do wzbudzenia szacunku do tych, którzy już odeszli, ale także okazją do zadumy nad własnym życiem.

Dzięki takim akcjom młodzież poznaje historię regionu i uczy się szacunku do tradycji, bo przecież od małego dziecka chodzimy z dziadkami sprzątać groby naszych rodzin. Opieka nad grobami to takie odświeżanie pamięci o zmarłych, coś, co możemy dać zmarłym od siebie.

Akcja zakończyła się zapaleniem zniczy na uporządkowanych grobach oraz modlitwą za zmarłych.

Ludmiła Łatyszewicz,
nauczycielka klas początkowych

Kreatywne kucharzowanie w Gimnazjum im. Szymona Konarskiego

Dzień jesiennych sałatek

24 października, nasza klasa 4a wraz z wychowawczynią Ireną Kotwicką z Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie, brała udział w tradycyjnym, corocznym projekcie „Jesienne sałatki”.

Już przed miesiącem wiedzieliśmy, że szykuje się ciekawy projekt i cała klasa była bardzo podekscytowana, a każdy z nas nie mógł się doczekać tego dnia. Prawie przez cały miesiąc mieliśmy zintegrowane lekcje na dany temat. Nasza wychowawczyni uczyła nas jak poprawnie napisać przepis, że warto dokładnie wskazać ilości używanych produktów, aby później inna osoba mogła według przepisu wykonać sałatkę w domu. Każdy uczeń bardzo odpowiedzialnie wykonał swoją pracę.

Aż wreszcie nastąpił ten dzień... Każdy z nas przyniósł produkty i przybory potrzebne do wykonania sałatek. Nasza klasa zamieniła się w prawdziwą kuchnię, a przepyszne zapachy wypełniły całą szkołę. Pracowaliśmy bardzo szczerze, a efekt był naprawdę wspaniały i warty poświęcenia. Sałatki były bardzo różne i co ciekawe, każda sałatka była inna i żaden przepis się nie powtórzył. Najlepsza, jednak, była degustacja. Po trudnej pracy, byliśmy już naprawdę głodni i zmęczeni. Wszystkie sałatki smakowały wyśmienicie, a na degustację zaprosiliśmy wicedyrektorki naszego gimnazjum.

Dzień „Jesiennej sałatek” zapamiętamy na długo, a w domu na pewno przyrządzimy dla rodziców smakowite sałatki według przepisów z klasy.

Kamil Faustyn Gołubowski,
uczeń klasy 4a

W wyniku rozbiorów z końcem XVIII wieku Litwa znalazła się pod zaborem Imperium Rosyjskiego. Wilno, dzięki działającemu tu Uniwersytetowi Wileńskiemu, stało się stolicą nauki, żywym ośrodkiem kultury. Na uczelni wykładali wybitni profesorowie, a studentami byli: Adam Mickiewicz, Ignacy Domeyko, Tomasz Zan. Właśnie tu założone były i prężnie działały tajne studenckie organizacje: Towarzystwo Filomatów, Towarzystwo Filaretów. Po wykryciu tych organizacji przez władzę carską został rozpętany proces, który zakończył się tym, że z obowiązków profesorskich zostali zwolnieni, a następnie wydaleny z uczelni czterej profesorowie: Joachim Lelewel, ks. Michał Bobrowski, Ignacy Daniłowicz, Józef Gołuchowski. Dwudziestu filomatów i filaretów władza carska skazała na zesłanie w dalekie gubernie Imperium Rosyjskiego.

Z okazji 200. rocznicy opuszczenia na zawsze Litwy przez członków Towarzystwa Filomatów i Filaretów zapraszamy do udziału w Konkursie Poetyckim

„Minęły chwile, szczęśliwsze, niestety!”

Konkurs jest skierowany do każdego, kto w poezji odnajduje radość życia!

Warunki konkursu:

Przyjmujemy prace pisane w jęz. litewskim, polskim, rosyjskim.

Objętość pracy – do jednej strony wydruku komputerowego.

Gatunek poetycki oraz temat pracy – dowolne.

Prace przyjmowane są do 17 listopada 2024 roku. Prace prosimy przysyłać na adres: amm@muzejus.vu.lt

Uczestników prosimy o podanie następującej informacji:

- imię, nazwisko;
- wiek;
- numer telefonu;
- e-mail.
- Wyniki konkursu będą ogłoszone
- 20 grudnia 2024 roku o godz. 17.00
- w dawnej Kawiarni Małej auli
- Uniwersytetu Wileńskiego (tzw. „Morgas”)
- (ul. Universiteto 3, Wilno)
- Zwycięzcom zostaną wręczone dyplomy oraz upominki.

Uczestnik konkursu (lub jego przedstawiciel – osoba pełnoletnia, gdy uczestnik jest osobą niepełnoletnią) wyraża zgodę na publikowanie utworów i zdjęć uczestnika w przestrzeni publicznej.

Informacja dodatkowa: amm@muzejus.vu.lt

Organizatorzy:

Muzeum Uniwersytetu Wileńskiego
Muzeum Adama Mickiewicza
Centrum Polonistyczne Uniwersytetu Wileńskiego

Z całego serca

✿ **Wielebnemu księdzu proboszczowi Tadeuszowi MATULAŃCOWI** z okazji Imienin składamy z serca płynące życzenia: niech Cię Chrystus błogostawi w Twojej kapłańskiej postudze, niech dobry Pan Bóg na każdym kroku księdza strzeże, obdarza zdrowiem, serdecznością i humorem.

Niech ześle tyle łaski, ile Ci potrzeba,
aby zawsze słuchał głosu z Nieba.

Kółko Żywego Różańca w Czeranach

✿ **Takie to szczere proste życzenie** ofiaruję w Dniu Urodzenia.
wiele uśmiechów, a mało złości,
długich lat życia w szczęśliwości,
dobrego zdrowia i pomyślności,
jak najmniej smutku, więcej radości.

Z okazji jubileuszu Urodzin kochanej chrestnej córce **Janinie TRAMBOWICZ**

życzenia składa matka chrzestna Wanda

✿ **Człowiek jest tyle wart, ile ma osobiście zdobytych lat.**

Lata lecą i mijają
jak te kartki z kalendarza padają,
ale panią wszyscy pamiętają
i dobrym słowem wspominają.

Z okazji 70-tych Urodzin **Wandzie AZAROWICZ** życzymy wszelkich łask Bożych, zdrowia i 100 lat życia.

Rodziny Serafinów i Michajłowych

Uroczystości z okazji Narodowego Święta Niepodległości na wileńskiej Rossie

Ambasada RP w Wilnie zaprasza wszystkich Rodaków na uroczystość z okazji Narodowego Święta Niepodległości w dniu 11 listopada 2024 r.

„Zapraszamy wszystkich Rodaków na Litwie, a także osoby odwiedzające Wilno w tych dniach, do udziału w tradycyjnej uroczystości złożenia wieńców oraz zaśpiewania razem hymnu w ramach akcji „Niepodległa do hymnu” przy Mauzoleum Matki i Serca Syna na cmentarzu na wileńskiej Rossie w dniu 11 listopada 2024 r. o godz. 12.00” – zaprasza Ambasada RP w Wilnie.

Narodowe Święto Niepodległości to dla Polaków jedno z najważniejszych świąt państwowych. Po 123 latach zaborów – niewoli naznaczonej walką, cierpieniem i wysiłkiem wielu pokoleń Polek i Polaków – Polska, 11 listopada 1918 roku, odzyskała suwerenność.

Więcej informacji o akcji „Niepodległa do hymnu” znajdą Państwo pod adresem biura „Niepodległa” <https://niepodlegla.gov.pl/aktualnosci/zaspiewajmy-razem-mazurka-dabrowskiego-11-listopada-2024/>

Wybory sołtysów w sołectwach Wojdaty i Kasztanów gminy Pogiry oraz sołectwa Rubno gminy Ławaryszki w rejonie wileńskim

Samorząd Rejonu Wileńskiego informuje, że w dn. 19 listopada 2024 r. odbędą się wybory na sołtysa sołectw Wojdaty i Kasztanów (lit. Kaštonų) gminy Pogiry, w dn. 20 listopada – wybory na sołtysa sołectwa Rubno (lit. Kirtimų) gminy Ławaryszki.

Wybory na sołtysa sołectw Wojdaty i Kasztanów gminy Pogiry odbędą się 19 listopada od godz. 14.00 do godz. 19.00 w urzędzie gminy Pogiry (ul. Šiltnamių 11-2, Pogiry, rejon wileński) poprzez głosowanie za pomocą ankiety.

Wybory na sołtysa sołectwa Rubno gminy Ławaryszki odbędą się w dn. 20 listopada o godz. 17.00 w urzędzie gminy Ławaryszki (ul. Liepos 6, w. Ławaryszki, rejon wileński) głosując podczas zebrania.

Mieszkańcy wyżej wymienionych sołectw i organizacje społeczne realizujące działalność w sołectwach, są proszeni **do 10 listopada 2024 r. o zgłaszanie kandydatów na sołtysa.**

Oferty można składać w urzędach gminy Pogiry i Ławaryszki lub przesłać pocztą elektroniczną:

Gmina Ławaryszki: lavoriskiuseniunija@vrsa.lt

Gmina Pogiry: pagiruseniunija@vrsa.lt

Lista kandydatów na sołtysa zostanie ogłoszona na stronie internetowej samorządu rejonu wileńskiego www.vrsa.lt od 11 listopada br.

Dokumenty, które należy złożyć:

- zgłoszenie kandydata na sołtysa (w dowolnej formie pisemnej);
- pisemną zgodę kandydata;
- życiorys kandydata;
- jeżeli kandydata zgłasza organizacja społeczna, dodatkowo należy załączyć uwierzytelnioną kopię protokołu posiedzenia lub jego wypis.

Kandydatem na sołtysa może być pełnoletni mieszkaniec sołectwa, który nie później niż za 60 dni do wyborów zadeklarował miejsce zamieszkania w tym sołectwie, w którym zaproponowano jego kandydaturę na sołtysa (na podst. art. 38 ust. 6 Ustawy o samorządzie terytorialnym Republiki Litewskiej, art. 8 ust. 2 i 3 Kodeksu wyborczego).

(S-3564)

Walentynie VOJTONIENĖ składamy wyrazy głębokiego współczucia i słowa wsparcia z powodu śmierci męża.

Czczyciele Miłosierdzia Bożego z parafii mickuńskiej

Człowiek żyje wraz z życiem w pamięci ludzkiej.
Wyrażamy serdeczne współczucie Żonie, Rodzinie i Bliskim Zmarłego Stasysa VOJTONISA.
Pokój Jego duszy w świecie wiecznym pod opieką Boską.

Słuchacze Akademii Trzeciego Wieku w Wilnie

Życie człowieka trwa dopóki żywa jest pamięć o nim.
Podzielamy ból i smutek Walentyny Vojtonienė i rodziny z powodu śmierci jej Męża Stasysa VOJTONISA, wspaniałego człowieka, życzliwego przyjaciela, dobrego ojca i dziadka.
Niech dobry Bóg służy Mu przewodnikiem na świętych ścieżkach życia wiecznego.

Koleżanki z lat młodości w Mickunach

Rocznica wielkiego triumfu

Minęło 50 lat od triumfu, dzięki któremu polscy siatkarze przeszli do historii - pod wodzą Huberta Jerzego Wagnera 28 października 1974 roku po raz pierwszy zdobyli w Meksyku mistrzostwo świata. Sukces ten zapoczątkował złotą erę w tej dyscyplinie sportu.

Zwycięstwo Hiszpana

Hiszpan Carlos Sainz Jr. z zespołu Ferrari wygrał wyścig Formuły 1 o Grand Prix Meksyku, 20. z 24 rund mistrzostw świata. Drugie miejsce zajął Brytyjczyk Lando Norris z McLarena, a trzecie Monakijczyk Charles Leclerc z Ferrari. W klasyfikacji cyklu prowadzenie utrzymał Verstappen. Jednak jego przewaga nad Norrisem na cztery wyścigi przed końcem sezonu zmalała do 47 pkt.

Brąz na inaugurację

Michał Niewiński zajął trzecie miejsce w rywalizacji na 1000 m w zawodach w Montrealu, które zainaugurowały cykl World Toru - do tej pory noszący nazwę Pucharu Świata - w short tracku.

Trzy krążki zapaśników

Trzy brązowe medale zdobyli reprezentanci Polski w zakończonej w Tiranie zapaśniczych mistrzostwach świata w kategorii do 23 lat. Na podium stanęli: Ołcha Padoszyk w wadze 62 kg oraz klasycy Mairbek Salimow w 63 i Arslanbek Salimow w 67 kg.

Rekord globu Etiopczyka

Etiopczyk Yomif Kejelcha po bił w niedzielę rekord świata w półmaratonie, wygrywając bieg w hiszpańskiej Walencji czasem 57 minut i 30 sekund. To rezultat o jedną sekundę lepszy do poprzedniego najlepszego wyniku Jacopa Kiplimo z Kenii, uzyskanego w Lizbonie w 2021 r.

To dopiero pojedynek!

Zuzanna Pawlikowska pokonała reprezentantkę gospodarzy Sandrę Samir 7:5, 6:7 (3-7), 7:5 w finale turnieju ITF W15 w egipskim Szarm el-Szejk. Pojedynek trwał pięć godzin i jedną minutę i był trzecim najdłuższym spotkaniem w historii kobiecego tenisa.

Hiszpan Rodri zwycięzca plebiscytu Złota Piłka

Triumf hiszpańskiego futbolu

Hiszpan Rodri triumfował w plebiscycie magazynu „France Football” na najlepszego piłkarza w sezonie 2023/24. Złotą Piłkę odebrał podczas gali w Paryżu. Wśród kobiet 29. miejsce zajęła Ewa Pajor, a zwyciężyła jej klubowa koleżanka Hiszpanka Aitana Bonmati.

Kontuzjowany obecnie 28-letni Rodri jest piłkarzem Manchesteru City, z którym w minionym sezonie po raz czwarty z rzędu wywalczył mistrzostwo Anglii. Latem triumfował natomiast z reprezentacją Hiszpanii w mistrzostwach Europy i został wybrany najlepszym zawodnikiem tego turnieju.

Rodri został pierwszym od 1990 roku defensywnym pomocnikiem, który triumfował w plebiscycie „France Football” (ostatnio w ten sposób wyróżniono Niemca Lothara Matthaeusa). Jest też trzecim w historii Hiszpanem ze Złotą Piłką, po Alfredo di Stefano (1957 i 1959) i Luisie Suarezie (1960). Trzy kolejne miejsca w plebiscycie zajęli piłkarze Realu Madryt: Brazylijczyk Vinicius Junior, Anglik Jude Bellingham i Hiszpan Dani Carvajal.

26-letnia Bonmati, która z Barceloną cieszyła się w minionym sezonie z potrójnej korony, zwyciężyła w plebiscycie po raz drugi z rzędu. Drugie i trzecie miejsca też zajęły zawodniczki „Dumy Katalonii”: Norweżka Caroline Graham Hansen i Hiszpanka Salma Paralluelo.

Podczas gali w stolicy Francji łącznie rozdano nagrody w 10 kategoriach. Jako pierwszy statuetkę – trofeum Raymonda Kopy dla najlepszego młodego piłkarza – odebrał 17-letni piłkarz Barcelony i reprezentacji Hiszpanii Lamine Yamal.

Za najlepszy męski zespół uznano triumfatora Ligi Mistrzów i hiszpańskiej ekstraklasy Real Madryt, a za najlepszy kobiecy – Barcelonę, która zdobyła potrójną koronę. Trofeum Gerda Muellera dla najlepszego strzelca przyznano Anglikowi Harry'emu Kane'owi i Francuzowi Kylianowi Mbappe – obaj zdobyli po 52 bramki. W przeszłości w tej kategorii dwukrotnie zwyciężył Lewandowski.

Tegoroczna gala plebiscytu Złota Piłka – to wielki sukces Hiszpanów: za najlepszą piłkarkę na świecie uznano 26-letnią Bonmati, a piłkarzem – 28-letni Rodri

Trofeum Lwa Jaszyna dla najlepszego bramkarza odebrał – po raz drugi z rzędu – Argentyńczyk Emiliano Martinez. Za najlepszego trenera drużyny męskiej uznano Włocha Carlo Ancelottiego z Realu Madryt, a kobiecej – prowadzącą od tego sezonu reprezentację USA, a w poprzednim Chelsea Londyn, Angielkę Emmę Hayes. Nagrodę Socratesa za zaangażowanie społeczne i charytatywne otrzymała Hiszpanka Jennifer Hermoso.

Gali towarzyszyły kontrowersje związane z Realem Madryt. Klub miał dowiedzieć się przed ogłoszeniem wyników, że zwycięzca plebiscytu nie będzie Brazylijczyk Vinicius Junior ani inny piłkarz „Królewskich” i w związku z tym zbojkotował ceremonię.

Hiszpańskie media przekonują, że Barcelona wychodzi z depresji

Lewandowski uosobieniem rewolucji Flicka

Po wysokich zwycięstwach nad Bayernem Monachium i Realem Madryt, FC Barcelona wychodzi z depresji, która trwała od ponad czterech lat – komentują efektowną wygraną „Dumy Katalonii” z „Królewskimi” 4:0 hiszpańskie media.

„Flick zniszczył Real”, „Festiwal cule”, „Ależ lanie” – to niedzielne okładki najważniejszych hiszpańskich gazet sportowych. Według katalońskiego dziennika „La Vanguardia”, niezależnie od wyniku na koniec sezonu, Barcelona już „wróciła tam, gdzie jej miejsce – na sam szczyt światowego futbolu”.

„Barca” splotła osmioma golami w cztery dni dług, który miała od lat po upokorzeniu swoich dwóch naturalnych wrogów, uprzykrzających jej życie w Europie i La Lidze – pisze dziennik „El Pais”. Jako głównego architekta sukcesu media wskazują niemieckiego trenera Hansiego Flicka, który przejął „Barcę”, przeciętnie grającą pod wodzą Xaviego Hernandeza.

„Wszystko działa pod kierunkiem Flicka, który również złapał Real Madryt w swoje sidła” – komentuje „El Pais”. Ryzykowna taktyka Katalończyków zadziałała, a Kylian Mbappe i Vinicius Junior raz po raz byli łapani na spalone. „Był to akt odwagi, inteligencji i przekonania” – ocenia tę taktykę „La Vanguardia”. „W ciągu kilku miesięcy Flick przekształcił piłkarsko martwą drużynę w solidny, odważny i optymistyczny zespół” – dodaje „El Mundo”. „Barca” nie cofnęła się ani o krok od formuły, która charakteryzowała ich w tym sezonie” – zauważa z kolei „La Vanguardia”.

„Jeśli jest jakiś zawodnik, który uosabia rewolucję Flicka w Barcelonie, to jest nim właśnie Robert Lewandowski” – ocenia dziennik „El Mundo”. Polak zdobył w sobotę dwie pierwsze bramki, będąc o krok od skompletowania hat-tricka, i zdecydowanie prowadzi w klasyfikacji strzelców La Ligi z 14 trafieniami.

Prasa zwraca też uwagę na bardzo dobrą postawę bramkarza Barcelony Inakiego Peny, który kilkakrotnie ratował zespół przed utratą gola. „Pena był istotnym czynnikiem sukcesu „Barcy”. Od teraz nie będzie już postrzegany w ten sam sposób” – ocenia „La Vanguardia”, nawiązując do rywalizacji

Po przyjeździe do Barcelony trenera Hansiego Flicka „odżył” również Lewandowski, który zdobywa bramki jak na zamówienie

25-letniego wychowanka klubu z Wojciechem Szczęsnym, który kolejny mecz oglądał z ławki rezerwowych.

Pena rozegrał świetny mecz, którego potrzebował, zatrzymał absolutnie wszystko – skomentował występ Peny kataloński dziennik „Mundo Deportivo”.

Słowa krytyki spadły z kolei na największą gwiazdę „Królewskich” – Kyliana Mbappe. Według mediów, Francuz nie jest obecnie na tym poziomie co Lewandowski, Lamine Yamal, Raphinha czy Vinicius Junior, a rozczarowani kibice Realu Madryt wciąż czekają na jego najlepszą formę. W tabeli Barcelona prowadzi z 30 punktami, drugi Real zgromadził 24, trzeci jest Villarreal – 21.

Polki w drugiej rundzie baraży po wygranej z Rumunią

Polskie piłkarki pokonały w Gdańsku Rumunię 4:1 (2:0) w rewanżowym meczu pierwszej rundy baraży o awans do przyszłorocznych mistrzostw Europy. W piątek biało-czerwone triumfowały w Bukareszcie 2:1, a w kolejnej fazie zmierzą się z Austrią, która wyeliminowała Słowenię.

W pierwszej konfrontacji z Rumunią Polki zwyciężyły 2:1 i w rewanżu do awansu do drugiej rundy baraży wystarczała im remis we wtorek na Polsat Plus Arenie Gdańsk. Gospodynie nie zostawiły jednak przeciwniczkom złudzeń i pewnie triumfowały 4:1.

W Gdańsku ustanowiony został rekord frekwencji na meczu polskich piłkarek – obejrzało go 8449 widzów. Dotychczas najliczniejszą widow-

nię (8011) odnotowano we wrześniu 2021 roku, także na tym obiekcie, kiedy w eliminacjach mistrzostw świata biało-czerwone zremisowały 1:1 z Belgijkami.

Baraże do ME składają się z dwóch rund. W kolejnej Polki zmierzą się z Austriaczkami, które dwa razy pokonały Słowenię - w piątek w portowym mieście Koper 3:0, a we wtorek w Ried im Innkreis 2:1. 29 listopada drużyny zagrają w Gdańsku, rewanż zaplanowano na 3 grudnia. Austriaczki były jednym z grupowych rywali biało-czerwonych w dywizji A Ligi Narodów. I dwa razy okazały się lepsze 3:1.

Polki nigdy nie uczestniczyły w mistrzostwach Europy. Gospodarzem przyszłorocznej imprezy, w dniach 2-27 lipca, będzie Szwajcaria.